உ

சிவமயம்.

திருநெல்வேலிக்

காந்திமதியம்மைபிள்ளைத்தமிழ்.

இது,

தச்சநல்லூர் உபாத்தியாயர்

வன்னியப்ப பிள்ளையவர்கள் குமாரர்

திருநெல்வேலி வித்துவான்

அழகியசொக்கநாதபிள்ளையவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்

மு. ரா. அருணசலக்கவிராயர் எழுதிய உரைக்குறிப்புடன்

சுவாமிநெல்லையப்பர் கோவில் தருமகர்த்தர்கள்

திருநெல்வேலி ஸ்ரீமத் A. V.

இராமசாமிபிள்ளையவர்கள்

திருநெல்வேலிப்பேட்டை ஸ்ரீமத் வெ. மு.

சிவசுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள்

ஆகிய இருவர் பொருளுதவியால்

மதுரை விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1914

சிவமயம்.

இந்நூலாசிரியராகிய

அழகியசொக்கநாத பிள்ளையவர்கள்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

இவர், நீர்வளமு நிலவளமு நிறைந்த திருநெல்வேலி வேளாளர் குலதிலகராகிய வன்னியப்ப பிள்ளையவர்களது அருமைப் புத்திரராய்ப் பிறந்து தமிழ்க் கல்வியை நிரம்பக் கற்றுக் கவிபாடுவதில் அதி சமர்த்தராய் அரிய பெரிய பல வித்துவான்களுடன் பன்னாட் பழகி, இளமைப் பிராயத்திலே யீசுர பத்தி முதலிய எல்லா நற்குண நற்செய்கையு மியைந்து பற்பல அற்புத சந்தப்பாக்கள் ஒவ்வொரு சமயந்தோறும்பாடிக் கற்றாரையுங் கல்லாரையு மகிழ்வித்துத் தம் வாழ்நாளைச் செலுத்திச் செப்பறைப் பதிக்கடுத்த இராசவல்லிபுரம் கார்காத்த வேளாள குலமணியாயுங் கொடைவள்ளலாயுமிருந்த பா. முத்துசாமிபிள்ளையவர்களால் ஆதரிக்கப் பெற்றுப் பின்னர் வயது வளர வளரத் திரிபு யமகம் கற்பனை சிலேடை மோனை முதலியவைகளுஞ் சொல்வளம் பொருள்வளங்களு நிறையக் காப்பியம் பாடும் வல்லுநராய் உலகமாதாவாகிய திருநெல்வேலிக் காந்திமதியம்மை பேரில் ஒரு பிள்ளைத்தமிழ்ப்பிரபந்தம் பாடி அவ்வம்மை சந்நிதியிலிருக்கும் ஊஞ்சல் மண்டபத்தில் கொல்லம் ஆயிரத்தைம்பத்தைந்தாம் ஆண்டு தை மாதம் இருபத்தேழாந் தினம் ஞாயிற்றுக்கிழமை யிரவில் அரங்கேற்றி அன்பர் பலரையும் அகமகிழச் செய்தனர். பிள்ளைத் தமிழரங்கேற்றும்போது கூடவிருந்து முழுதுங் கேட்ட மேற்குறித்த பா. முத்துசாமிபிள்ளையவர்கள் உயர்ந்த விலைமதிப்புப் பெற்ற இரண்டு வயிரக்கடுக்கன்களை இவர்காதிலணிந்து மிகக்கௌரவப்படுத்தினர். இதுவும், பிள்ளைத்தமிழரங்கேற்றிய காலமும் திருநெல்வேலி அனவரததானநாதர் கோயில் வாயில் வித்துவான் ஸ்ரீமத் கவிராஜ நெல்லையப்ப பிள்ளையவர்கள் கூறிய சாற்றுங்கவிகளால் தெரியவருகின்றன. இதன் பின்னரும் இவர் தமிழாராய்ச்சியிலே சின்னாளிருந்து இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய இருபத்தெட்டு வருடங்களுக்கு முன்னர்ச் சிவபதமடைந்தனர்;

இவரது கவித்திற முதலியவைகளை இவர் சிவபதமடைந்த காலத்தில் இவர் நண்பர் பலருட் சிறந்த வித்துவான் ஸ்ரீமத் வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியாரவர்கள் இராசவல்லிபுரம் பா.முத்துசாமிபிள்ளையவர்களுக்கு 30—12—1885ல் எழுதியனுப்பிய செய்யுட்களாலும் அறியலாம்.

அச்செய்யுட்களாவன.

விந்தமிழை யாதரிக்குந் தரிக்கின்முலை பொறுக்குமிடை மின்னார் வேளே, பந்தமிழை யாதரிபோற் றரற்பணிவோய் மதுரரசப் பாவின் பத்து, வந்தமிழை யாதரிய லருக்குப்பொன் னிலம்வழங்கும் வள்ளா லென்றுஞ், செந்தமிழை யாதரிக்குஞ் சந்தமுத்து சாமீயென் சீரார் மாமா. (க)

நீரேகப் பால்பிரித்துண் புட்கள்போற் கவிரசங்கொ ணெல்லையப்ப
னேரேறு குமாரசுவா மிக்கோவா மிருவர்தமு ளேவ ரேனுங்
காரேநேர் கரத்தாய்நீ யேனுமற்று னண்பர்களுட் கடையே னன்றி
யாரேனுந் திருநெல்லை யம்பதியி னில்லாத வமையத் தந்தோ. (உ)

வேறு.

உருடாரத் தினமார்ந் திலகிரு தோண்மே லொளிரிளம் பரிதிநேர் முகனுள், வருடாரத் தினமா னினமெனு நயன மாதரார் மனங்கவர் மார,னருடாரத் தினமார் வத்துட னுமையை யரன்றனைப் பணிபவன் வித்வ, புருடாரத் தினமா மழகிய சொக்க நாதன்விண் புலத்தினே கினனே. (ங)

ஆந்திரப் பதம்போற் பதமின்றென் பவர்வா யடைபடச் செந்தமிழ்ப் பதம்போல், ஆந்திரப் பதமின் றெனப்புரிந் திட்ட வழகிய சொக்கநா தக்கோ, மாந்திர சத்தென் மொழிக்குநே ரின்று வடமொழி யிதுதெரி யாதே, மாந்திர மரர்கா ளெனவுரைத் திடற்கு வானநா டடைந்தனன் கொல்லோ. (ச)

(க) விந்தம் இழையாதரிக்கும் - விந்தமலையை நூலாதாங்கும். பந்தம் இழையாது - மலபந்தத்தைச் செய்யாது. அமிழ் - அமிழ்ந்துகின்ற. (ங) உருள்தாரத்தின் அம் - உருண்ட மலைகளின் அழகு. உள் - (ஆடவர்) நெஞ்சை. வருடு - தடவும். அாத்துஇனம் - அரங்களின் கூட்டம். (ச) ஆந்திரப்பதம்- தெலுங்குப்பதம். ஆந்திரப்பதம் - ஆகிய உறுதியுடைய பத மென்பதுமாம் மாந்து - குடிக்கத் தக்க. ரசம் - ரசத்தையுடைய. ஏமாந்திர் - ஏமாந்து போனீர்கள். அமரர்காள் - தேவர்களே.

மண்ணினிற் சிங்கக் குட்டியாஞ் சிநி வாசனு தியவிசை வாணு, ருண்ணிய வாக்கு மமுதெனப் பாட வொப்பில்பல் பதந்தங்தோ மினிமேல், விண்ணினு ரதன்றும் புருமுத லோர்க்கவ் விதம்பதந் தருதுமென் றேவின், ணண்ணினன் மிக்க வழகிய சொக்க நாதநா வலரினு யகனே. (ரு)

சிலரிசைச் சந்தத் தினிற்சிலர் திரிபிற் சிற்சிலர் சிலேடைகற் பனையில், வலரெனப் படுவ ரவ்வண மின்றி வழங்குமெப் பாவினும் வல்ல, புலவனு மொருவன் போதுமென் றெண்ணிப் புல்வர்தம் புல த்துமுத் தமிழு, நலமுறத் தேர்ந்த வழகிய சொக்க நாதனை யழைத் தனர் போலும். (சு)

மாயிரு ஞாலத் தொளிர்தரு புலமை மருவழ கியசொக்க நாத
ஞாயிறு தோன்றிக் காலையாம் பால நற்பரு வத்திலங் கினது [தோ
சேயிள வொளிகான் மாலையாம் விருத்தத் திருப்பரு வமுமிரா தங்
பாயிரு ளொழிந்த மதியமாங் குமரப் பருவத்தி லத்தமித் ததுவே.

வே று.

நவவாயி லொருகூட்டி லுற்றவழ கியசொக்க நாதக் கிள்ளை, சிவவாநின் றொளிர்வாயின் மழலைபெற்று வளர்த்தவர்தஞ் செவிக்கு நல்கிக், குவவான கொங்கைமினு ரிதழ்க்கோவை ரசமருந்திக் குகன் சுகம்போற், றவவானந் தம்பயக்கும் பாடல்பல சொலியுயர்விண் டனிலே கிற்றே. (அ)

நின்பாற்செய் வேண்டுகோ ளொன்றுளதஃ தென்னையெனி னிகழ்த்து கின்றேன், றென்பானு டகக்கவிஞர் சிகாமணியா மப்புல வன் சிறியேன் பால்வை, யன்பான வைப்பதனை யவனேடுங் கொண் டகன்று னதற்கீ டாக, வென்பானீ வைத்திருக்கு மன்பதனைக் கூடு மெனி லிசட்டிப் பாயே. (கூ)

இங்ஙனம்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்

மு. ரா. அருணசலக்கவிராயர்.

(அ) நவவாயில் - ஒன்பது துவாரம். சிவவாநின்று - சிவந்து. குவவு - திரட்சி குகன் சுகம்-முருகக் கடவுள்கையிலிருக்கும் அருணகிரிநாதராகியகிளி.

சிவமயம்.

சாற்றுக் கவிகள்.

திருநெல்வேலி

முருகதாச சுவாமிகள் இயற்றியவை.

அக்கமே மெய்ப்புலவர்க் காகு மழகிய
சொக்கநா தன்றொடுத்துச் சூட்டினான்—மைக்ககன
மேந்திமதிள் சூழுநெல்லை யீசனணைந் தின்புறுசீர்க்
காந்திமதி பிள்ளைக் கவி. (1)

வேறு.

சென்னியப் பன்றிரு நெல்வேலி யூரிற் றினமருவுங்
கன்னியப் பன்னகட் பார்வையிற் பிள்ளைக் கவிபிறந்த
தன்னியப் பன்னெறி யோர்க்கஞ் சிடாக்கங்கை யங்குலத்து
வன்னியப் பன்றரு மைந்தரின் முன்னவன் வாயிடத்தே. (2)

வேறு.

மழவிடை யத்தனர் வந்தெய் தத்திகழ்வேய்
வனநக ரிற்குலா வுஞ்செல் விக்கடியார்
பழவினை யைக்கொல்வீ ரம்புல் கட்கணேதோய்
பசியகி ளிக்கிவா றென்றொல் லத்தமிழ்தேர்
கழகம தற்குள்வா ழுந்தெய் வப்புலவோர்
களுநிகர் மற்றையோ ருஞ்செய் திட்டிலரா
லழகிய சொக்கநா தன்கல் விக்கடல்வா
யமுதமெ னச்சொனான் வண்பிள் ளைக்கவியே. (3)

திருநெல்வேலி

கூடத்துக் குருக்களையா அவர்கள் இயற்றியது.

எழுத்துச்சொற் பொருளியாப்போ டணிமுதலைந் திலக்கணமு மினிதி னாய்ந்து, பழுத்ததமிழ்ப் புலவனழ கியசொக்க நாத னெனப் பகரு மேலோன், விழுத்தகைய நெல்லைநகர்க் காந்திமதி யம்பிகை பரன் மேவு மன்பாற், றழைத்தபிள்ளைத் தமிழ்மாலை சாற்றினு னிபாருமதி சயிக்கத் தானே. (1)

திருநெல்வேலி

கவிராஜசுந்தரமூர்த்தியாபிள்ளையவர்கள் பாடியது.

ஆர்கலி சூழ்ந்த சீர்கெழு தரணியிற்
பல்வளம் பெருகிய நெல்லைமா நகரத்
தென்ஞன் குறுப்பில் விண்ணுடு போலச்
சுபந்தின மருவிய தபதி நகரத்
திம்மிமுதலாப் பம்மிய கணக்கிற்
றேர்ந்து மியற்றமிழ் சார்ந்து மருவிய
பன்னயம் பெறுசீர் வன்னி யப்ப
போதக னுதவிய தாதவிழ் கடுக்கை
வேண்டவளர் செல்வ னீண்ட கருணையிற்
பழகிய வேளா மழகிய சொக்க
நாதன் சொற்ற மேதகு பாடலாம்
மின்னஞ் சுருசுப் பன்னம் போல்வாள்
காண்டகு மலைமகள் தூண்டா விளக்கனுள்
நாலெட் டறம்புரி கோலக் கரத்தினுள்
வில்லொடு பழகிய நல்ல நுதலினுள்
வடிவாள் போல்விழி வடிவா னானுள்
குமுதம் பொருந்து மமுதச் சொல்லினுள்
மதிமுகக் காந்தி மதியாம் பெயரினுண்
மீதியற் றமிழாற் கோதறு சொற்களால்
விழுமிய பொருள்களாற் குழூஉச் சொற்களாற்,
காப்பு முதலாக் கனிந்த வூசலெனும்
யாப்புறு பனுவல் பத்து மடங்கிய
பிள்ளைக் கவிக்கிணை வெள்ளைக் கிழத்தி
பாடிய பனுவலுந் தேடிய பூசுர
நற்றவத் தருமி பொற்குவை தரப்பெற
ஆலவாய்ச் சொக்கர் கோலமார் வாயாற்
பாடிய பனுவலும் பயன்பெறு மலாது
கூடுமெப் பனுவலுங் கூறவொ ணுதே. (1)

திருநெல்வேலி

கவிராஜ நெல்லையப்பபிள்ளையவர்கள் இயற்றியவை.

ஆயிரத்தைம் பத்தைந்தா மாண்டு தன்னி
லார்ந்ததைமா தத்திருபத் தேழாந் தெய்தி
ஞாயிற்றுக் கிழமையிராத் திரியில் வாய்த்த
நல்லசுப லக்கனத்தி னயமார் நெல்லைக்
கோயிலுக்கு ளூஞ்சன்மண் டபத்தின் மேவிக்
கோதிலழ கியசொக்க நாத மேலோன்
ரூபினிப காந்திமதி வடிவாண் மீதிற்
சாற்றுபிள்ளைத் தமிழையரங் கேற்றினனே. (1)

வேறு.

அருணெல்லைக் காந்தி மதிவடி வாண்மே
லழகிய சொக்கநா தன்சொல்
லருந்தமிழ்ப் பிள்ளைக் கவிப்பிர பந்த
வழகினைத் தேர்ந்தக மகிழ்ந்து
கருதியக் கவிஞன் வாக்கினு லின்னங்
கனபிர பந்தமுண் டாகக்
கருணைகூர் வெள்ளைக் கமலத்தா ணயந்து
காதினி லரும்பொரு ளுரைப்பான்
மருவிவீற் றிருக்கும் வண்மையா மென்ன
வையக மெங்கணும் வழுத்த
மதித்தெழில் வயிரக் கடுக்கனன் கணிந்து
வளம்பெறப் புகழ்ப்பயிர் வளர்த்தான்
றருநிகர் கொடையான் றெருளுநன் னடையான்
றகுந்தெய்வ பத்திமை யுடையான்
றனபதி ராஜ வல்லிமா புரம்வாழ்
தருமுத்து சாமிமா தவனே. (2)

சேற்றூர்ச் சமஸ்தான வித்துவான்

மு. ரா. அருணசலக்கவிராயர் இயற்றியது.

சீர்பூத்த நெல்வேலிக் காந்திமதித் தாய்பருவந் தேர்ந்து தேர்ந்து
நார்பூத்த பாமாலை புனையுமழ கியசொக்க நாத னென்னும்
பேர்பூத்த நாவலன்பிள் ளைத்தமிழென் றுலகறியப் பேரிட் டாலு
மேர்பூத்தவப்பாடற்பொருள்பெரியதமிழெனப்பேரிசைக்குமன்றே

கல்போது மிட்டா

புன்னைவனக்கவிராயரவர்கள் இயற்றியது.

சுலவுகடல் விடமுண்ட நெல்வேலி நாதர்புனை
தும்பையினி லருகிலிதழித்
தொடையினி லெருக்கினிற் கொக்கிறகி லாத்தியிற்
சொரிமதக் களுழியானைத்
தோலினிற் புலியதட் கலையினிற் கடுவொழுகு
துளையெயிற் றரகவணியிற்
றாயசெம் பவளச் சடாடவியின் மார்பினிற்
றுயல்வருந் தலைமாலையில்
விலகிவில் லுமிழக்கு மணியினிற் பப்பாதி
விரிதிரைக் கங்கையொழிய
மேனியி லணிந்திடுஞ் சீர்மரு வுமாதேவி
வியனெல்லை நகரில்வாழும்
வேதவே தாந்தசா க்ஷாத்கார வடிவமாய்
மெய்ம்மறைக் குற்றபொருளாய்
விரிமருப் புக்கொண்ட மகிடனைச் சூட்சியால்
வென்றுவரு சோதிமயமா
யலகிலா னந்தப் பெருக்கான காந்திமதி
யம்மைபொற் பதவெற்பினி
லற்புதத் தமிழெனும் பரவைதனி னுன்குபொரு
ளானதோர் நீரைவாரி
யரியதோ ரெழுமதந் தருமின்னன் மின்னியீ
ரைந்துடைய குற்றமான
வதிகவுவ ரைக்கெடுத் திரைந்து தொகைகொண்ட
வழகெனுந் தாளமேவி
யிலகுமுப் பத்திரண் டெனுமுத்தி யென்றோங்கு
மிணையில்பல திவலைவீசி
யியலான காண்டிகை விருத்தியுரை யென்னுமோ
ரிசையைப் பரப்பிமேலா
மெழில்பெருகு மெங்களழ கியசொக்க நாதமுகி
லென்றுந் தழைத்திருக்க
வினியபிள் ளைக்கவிப் பிரபந்த மாரிதனை
யெண்ணிப் பொழிந்ததன்றே. (1)

ஊற்றுமலை

கந்தசுவாமிப்புலவரவர்கள் இயற்றியது.

மழலைமென் றீஞ்சொற் காந்தி மதியெனும் வடிவாள் செம்பொற்
கழன்மிசை மதுரப் பிள்ளைக் கவித்தமிழ்ப் பனுவ னன்றாய்ப்
பழகிய வாணர் மெச்சும் படிபடி மீதிற் சொன்ன
னழகிய சொக்க நாத வற்புதக் கலைவல் லோனே. (1)

சிந்துபூந்துறை

இராமசுவாமியாபிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

சென்னிலவும் பொழிற்றிருநெல் வேலிநகர்க் காந்திமதித் தேவிமீதி
னன்னயவா னெங்களழ கியசொக்க நாதமுகி னண்ணு மன்பாற்
பன்னுபிள்ளைத் தமிழ்ப்பெருமைபகாமுடியாமலொல்கிப்பாதாளத்தின்
மன்னுபுகழ்ச் சேடன்போயொளித்தனனென்றாலென்னால் வழுத்தற்பாற்றோ.

ஊற்றுமலை

திரவியம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

வானில வியவெண் பிறைநுதற் காந்தி மதிவடி வாண்மல ரடிக்கே
கானிலவியசொன்மலர்கொடுபிள்ளைக்கவியெனுமாலைகோத் தணிந்தா
னூனில வியவிப் பிறவியி லெய்தா வுறுதியு முளதெனத் தெளிந்தே
நானிலம் புகழு மழகிய சொக்க நாதனுந் தமிழ்ச்சிகா மணியே. (1)

திருநெல்வேலி முனிசீப்கோர்ட்டு வக்கீல்

சுவாமிநாதபிள்ளையவர்களியற்றியது.

நிலம்பெருகி வான்புகழ்சேர் நெல்வேலித் தலத்திலுறை நிமலனார்தம்
வலம்பெருகிக்கருணைவளர் வடிவாளென்றுரைகாந்திமதித்தாய்மீதிற்
றலம்பெருகிக் கமழ்பிள்ளைத்தமிழன்பிற் சுவையின்பந்தழைக்கப்பாடி
நலம்பெருகி வாழ்வுற்றா னண்பினழ கியசொக்க நாத வேளே. (1)

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருநெல்வேலிக்

காந்திமதியம்மை

பிள்ளைத்தமிழ்.

நூற் காப்பு.

விநாயகர் துதி.

கார்பூத்த மும்மதக் கயமா முகத்தினன் கனலவுணனைப்பிடித்துக், கவளநுகர் வாயினன் றவளவொண் கிம்புரிக் கவினெழுத் தாணிபதனாற்,—போர்பூத்த பாரதக் கதையினைச் சிகரவட பூதரத் தெழுதுநிபுணன், புவியின்ரு முதன்மையிற் பூசைபுரி யுங்கடவுள் பொற்பதஞ் சென்னிபுனைவாம்,—வார்பூத்த மென்முலைக் கவுரியெண் ணான்கறம் வளர்த்துலகை வாழவைக்கு, மலர்நீல முக்குமுத மலரு நிகர் முக்கண்ணி மலையரச னீன்றவல்லி,—பார்பூத்த செஞ்சடைப் பவளவரை யெனமூங்கி லடியில்வந் தருளுநெல்லை, யநவரதர் பங்கி லது தினமருவு காந்திமதி யம்மைதமி ழழகுபெறவே. (க)

குருவணக்கம்.

கனிதரு பெருங்கருணை மருவுபதி னொருகரக் கணபதியை யந வரதமுங், கருதலிற் பெறுபய னனந்தத்து ளொன்றெனக் கடையனேன் றனையுமகவென்,—றினிதுபெற் றருமையில் வளர்த்துப் படிப்பித் திகத்தொடு பரத்துமின்ப,மெய்தவரு ளுபதேச முதவுசற் குருவான வெந்தைதாள் சிந்தைசெய்வாங்,—துனிசிலை யெனக்கிரி யெடுத்தபெரு மான்மைபல் கூர்ந்துடற் கூறளிப்பக், கொண்டுமற் றொருபாதி தனிலுக்த னவயவக் கோலங் குறிப்பவாய,—பனிமதிக் குழவி

(க) கனல் - வெப்பம். நிபுணன் - மிகவல்லோன். ஆர் . ஆத்தி. நெற்றிக்கண் சிவப்பாதலிற் குமுதம் உவமையாயிற்று.

விடம் வளைமகுட மியாழ்துடி பணப்பாந்தள் கமடமுதலாம், பல புனைந் திடல்கண்டு மகிழ்நெல்லை வடிவம்மை பைந்தமிழ்க் கவிதழை யவே. (உ)

அவையடக்கம்.

மணிகுலவு கந்தரத் தநவரதர் மனமகிழ வளர்நெல்லை வடிவம்மைதன், வாடா தலர்ந்தமலர் வகையனந் தங்கமழும் வார்குழற் காட்டிடத்திற்,—றிணிகுலவு தோள்வழுதி மகளாய நாளையிற் செறி நிம்ப மலர்சூடலாற், றெய்வதச் செந்தமிழ்ப் புலவர்பகர் பனுவல் பல திகழ்தருந் திருவடிக்குப்,—பணிகுலவு மெய்யன்பு சிறிதுமில் லாவெனது பாமாலை யினைவிரும்பிப்,பற்றிப் புனைந்தருள் புரிந்திடுவ துண்டெனப் பரவுதற் கொருமையுற்றே,—னணிகுலவு மலயமால் வரைமுகடு தனினிலவு மமலமா முனிமுதற்சொல், லடியவர்க ளனைவோரு மவ்வண்ண மேயுவந் தாட்கொள்ளல் வேண்டுமென்றே. (ங)

முதலாவது:

✱ காப்புப் பருவம்.

திருமால்.

திருமருவு மார்பனைக் கரியமுகில் வண்ணனைச் செந்தா மரைக் கண்ணனைத், திசைமுகன் றந்தையைத் தசரத குமாரனைத் தேந் துழா யணிபலானைக்,—குருகுலப் பாண்டவ சகாயனை முகுந்தனைக் கூராழி யங்கையானைக், கூர்மாவ தாரனைப் பாற்கடன் மிசைப்பள் ளி கொண்டவனை யஞ்சலிப்பா,—மருமறைப் பொருளின்முடி வான வளை வானவர்க் கரசியைச் சடிலமுடிமீ, தறுபதா யிரவருட மணி முடி சுமந்துலகை யாண்டவன் பங்கினாளைப்,—பொருநையந் துறைக மழு நெல்லைவடி வாளைப் புகழ்ந்துதொழு மன்பரகமாம், பூங்கோயி விற்குலவு காந்திமதி தன்னைப் புரந்தருள வேண்டுமென்றே. (க)

(உ) வளை - சங்கக்குழை. துடி - உடுக்கு. (ங) நிம்பம் - வேம்பு.

✱ காப்புப் பருவம் - பாட்டுடைத் தலைவியைத் திருமால் முதலியோராற் காவல் புரிவிக்கும் பருவம். (க) பொருநை - தாம்பிரபன்னி.

சிவபெருமான்.

மறுகுதொறும் விலைகள்கூறி வளையொடுசெல் வணிகராமுன் மதுரையிடை தோன்றியொரு வண்மையைக் காட்டினர், மதனை யடும் விரதர்மேரு வரையுமொரு சிலையதாக வளைதல்செய்பு ராந்தகர்கை யின்மழுத் தூக்கினர், வரியுழுவை யுடையதோலி னுடையர்மழ விடையர்வேணு வனமதனில்வேண்டவளர் கண்ணுதற் காட்சியார், மணிகொண்மர கதகலாப மயிலில்வரு குமரவேளை மதகரியை யீந்தவரோர் மின்னொருக் காத்தியோ,—டறுகிதழி யிறகரா வெணிலவொளிறு நெடியவேணி யமலரிரு நான்குருவ ரைம்முகத் தீர்த்தனு, ரலறியரு கணுகுமேன மகிழவமர் பொருகிரீடி யகநினைவ தாம்பகழி முன்னளித் தாட்கொள்வா, ரமரர்முனி வரர்கள்பாட மறிகதற விரைவிலாடு மணிமருவு தாம்ப்ரசபை மன்னுமெய்க் கூத்தனு, ரருள்பெருகு தவளநீறு முழுதணியு மருணமேனி யநவரதர் பூங்கழல்கள் சென்னிவைத் தேத்துவா,—மிறுகுமுலை யினளைநீல நிறமுடைய கொடியைநீடு மெழுபுவியை யீன்றருளு மன்னையைச் சூற்கொண்மூ, வினமுமிரு நிதியுநாண வுதவுகர மலரினளை யிடுதிலகம் வாய்ந்தபிறை நன்னுதற் கீற்றின்மீ, திலகுகுறு வெயர்வைதோய நடநவிலு முமையையிடி விமயமலை வேந்தனருள் கன்னியைத் தேக்கரு, வினியதமிழ் மதுரவாரி யமுதமுறழ் கருணையளை பெய தறிவி லார்ந்தகிளி தன்னைமட் டேற்றும்வாய்,—நறுமலர்கொள் குழலினளை யிருகுழையொ டிகல்செய்வேலி னயனவெழி லோங்குசிறு பெண்ணினைப் பூத்ததா, நளினமல ரணையின்மீது வளருமிரு மகளிர் பேண நகைபயிலு மாங்குயிலை விண்ணவர்க் கேற்றவூர், நடுவிலுறு சிகரிநீள மளவுகமு கொடியவாளை நனிவயலின் மேய்ந்துகடி துன்னு நற்றேப்பின்மே, னகுமணிகொ டலைகண்மோது பொருநைவரு திருநெல்வேலி நகரினுறை காந்திமதி யம்மையைக் காக்கவே. (௨)

சந்திவிநாயகர்.

அண்ட மளாவிருங் காதுடைக் கீர்த்தியோ னங்குசபாசம்வன் றோள்களிற் சேர்த்துளா, னைங்கரன் மூடிகந் தாழ்வறத் தாக்குகே

---

(௨) கிரீடி-அருச்சுனன். அருணம்-சிவப்பு. (௩). மூடிகம்-பெருச்சாளி.

னம்பக மேனியன் சீர்பெறச் சிற்றமார்,—சண்டையி னோர்பெருந் தோன்முகற் கூர்த்தமோர் தந்தம தாலடுந் தீரன்மிக் கேற்றிலூர், சங்கா னுனதன் ருதைமெச் சாற்றல்கூர் சந்திவி நாயகன் ருள்களைப் போற்றுவா,—மெண்டிசை யோர்தொழுந் தாய்தனைச் சாட்சியா யெங்கணு மேவிசின் ருளையுட் டேக்குபே, ரின்பநி லாவுசெஞ் சோதியைப் பாக்களா லென்றும்வ ழாதுவந் தேதொடுத் தேத்திவீழ்,— தொண்டர்கள் பான்மிகும் பாசம்வைத் தாட்கொணீர் தூன்றுமை யாளைமென் பூவையைக் கோட்டிரு, ளெங்கிய வேய்வனஞ் சூழ் பதிக் கேற்கவாழ் சுந்தர நீடுபைந் தோகையைக் காக்கவே. (௩)

முருகக்கடவுள்.

மதிவாழ் சடைப்பரம ரருள்பா லனைச்சுடிகை மணியார் பணிப் பகையதா, மயில்வா கனத்தில்வரு முருகோனை விற்பொலியும் வயி ரா யுதற்குமெழிலார், வனசா தனத்திருவின் மணவாள னுக்கு மொரு மருகோனை முக்கண் வரைநேர், மதமா முகக்கடவு ளிளை யோனை முத்தமிழின் வலியோனை முத்தை யனைநீர்,—கொதிவாரி யொத்தநிற மறமாதொ டத்திமகள் குயமீ தணைத்து மகிழ்சீர், கொளுமா ரீராட்டிபடு புயவேளை வெற்றிகொடு குருகூவெ னெப்பில் குருகே,கொடியா வுயர்த்தவனை வடிவே லெடுத்தவுணர் குலவே ரறுத்த வனையோர், குறுமா முனிக்கருளு முருமா மலைக்குமா குருநாத னைப்ப ணிகுவா,—மதிர்வான் முகிற்குறைபு ளெனும்வேய் வனத்தி லெம தனையான சத்தி தனைநீ,டமரா திபர்க்கருள்செய் கவுமா ரியைப் பொருவி லருள்வா ரியைப்பெ ணரசா, மழியாத சிற்பரையை யுமை யா டனைப்புரிசை யணியா வுடுக்கு மியல்போ, டவிர்கோ புரத்தொ குதி யுறுகோ யிலுக்குளினி தமர்பேதை யைப்பொ ருநைமா,—நதி யாளை முத்தருணர் கதியாளை யிக்கதென நவில்வாய் மொழிக்கிளி யைநார், நலமேவு வெற்பிறைவ னருமா தவப்பயனை நடையோதி மத்தை யிளநீர், நகுதாள மொத்திலகு முலையாளை முத்தனைய நகை யாளை நெய்த்த குழன்மே,னளிர்தார் முடித்துலவும் வடிவா யியைச் சிறிது நவியா தளித்த ருளவே. (௪)

---

(௩) தோன்முகன் - கயமுகாசுரன். இருல்-தேன்கூடு. வேய்வனம்-மூங்கிற் காடு. (௪) குருகு-கோழி.

நான்முகன்.

புள்ளே றுயர்த்தமெய்ப் புகழே றுசைத்தகைப் புலவேறு கழு முட்படைப், போரேறு சங்கரிக் குந்தொறுந் தொன்மையிற் பொறி யேறு சிறைவண்டறுக்,—கள்ளேறு கமலப் பொகுட்டேறும் வாழ்க் கைகொடு கவினேறு முலகளித்துக், கலையேறு மறைமுழக் கிசை யேறு திசைமுகக் கடவுண்முன் னின்றுகாக்க,—முள்ளேறு கூவிளங் கனியினிற் கிள்ளேறு முலையரம் பையர்களிப்ப, முகிலேறு புநிதன் கை முகிளேறு சிரசின்கண் முடியேற வவுணரேறும்,—வள்ளேறு சூருரத் திடியே றிடித்திடவின் வடியேறு மயிலெறிந்தோர், மயி லேறு மிளமதலை மடியேறி விளையாட மகிழ்நெல்லை வடிவாளையே. ()

தேவேந்திரன்.

குலவரை குலைந்திடச் சிறையரியும் வன்றிறற் குலிசா யுதத் தடக்கைக், குரிசிலைக் கயல்விழிப் பொருசிலைக் கவினுதற் குமரியயி ராணிகொங்கைக்,—கலவையங் குங்குமச் சேறுடு மார்பனைக் கற்ப கக் காவினீழற், காவலனை யாயிரங் கண்ணிலகும் வண்ணமெய்க் கட் வுளைக் கருதிநிற்பாஞ்,—சுலவும்வெண் டிரைமுகட் டெழுஞாயி றுச் சியிற் றோன்றலுமொ ராழியந்தேர்த், துரகதமொரேழுமணி மேடை யிற் செம்மணிச் சுடரொளியி னுற்சிவப்ப,—வலவனல மரல்கண்டு நகுவதென மறுகுதொறும் வளையுமிழு மணியெறிக்கும், வளமருவு நெல்லையம் பலவாணர் களிகூரும் வடிவைப் புரக்கவென்றே. (௬)

திருமகள்.

செந்துவ ரிதழ்த்திரு மடந்தையைக் கிளியில்வரு சித்தசனை யீன்றதாயைத், திரையாழி தந்தபொற் கொடியினைப் பஃறலைச் சேடா தனத்தன்மோலிப்,—பைந்துழாய் நறுமணங் கமழ்தருஞ் சிற டிப் பாவையைப் பூவினுயர்செம், பதுமப் பொகுட்டிலுறை நங்கை யைச் செல்வப் பழம்பொரு ளினைப்பரசுவா,—மந்தரியை [illegible] சுந்தரியை நெல்லைநக ரம்பிகையை [illegible] மெழின் மின்னையொளிர் கின்னமுலை [illegible]— காந்தார் விரும்பிய விருந்தினை யருந்தவர் [illegible]

---

(௫) புள்ளேறு - கருடன். கழுமுள் - சூலம். (௬) [illegible] கன். அலமரல் - சுழலல். (௭) மோலி - கிரீடம்.

கழலுடைய கவுரியைக் காந்திமதி யம்மையைக் காத்தருள வேண்டு மென்றே. (எ)

கலைமகள்.

கதிரோ னெனும்பே ரருச்சகன்மைக் கடனீர் படிந்திட் டாயி ரம்பொற், கையாற் றினமுந் திறக்கும்வெள்ளிக் கதவக் கமலா லயத் துமெண்கட்,—பதினா வகத்தும் வீற்றிருக்கும் பவளச் செழுந்தாட் பைங்கூந்தற், படிக நிறப்பெண் பாவைதனைப் பாவாற் பரவிப் பணி குதுமால்,—குதியா மகிழ்கூ ரன்பருளக் கூட்டில் வளரும் பசுங்கிளி யைக், கோலா கலங்கொண் டருமறைப்பூங் கொம்பிற் குலவுங் கோ கிலத்தை,—மதிள்சூழ் சிகரித் திருநெல்லை வடிவை யடியார் மலத்தி மிர, மாற்ற வுதயஞ் செயுங் காந்தி மதியைப் புரக்க வருகவென்றே.

துர்க்கை.

அம்பரம தன்கண்விசை கொண்டெகின வெண்பறவை யாகி யெழு மம்புயத்தற், கரியவேய் முத்தர்சடை யாமடவி யிற்பொ லியு மலர்கமழ் பதத்தினளை,—வம்பவிழும் வனமாலை துயல்வருந் தோட்சூரிகின் மருவுநீள் கடலுடுத்த, மாதணிம தாணிநடு மணிபா கு நெல்லைநகர் வடிவாயி யைப்புரக்கத்,—தொம்பத நிலைப்புறச் சண் டனொடு முண்டனைத் துற்கனை யிரத்தபீசா,சுரனைமற் றருகா சுரனை யடு முத்தலைச் சூலியெண் டோளியும்பற்,—கும்பம்வகி ரம்புகிர் மட ங்கலூர் முக்கட் குமாரிபொற் கஞ்சவாவிக், குடதிசைக் கோயில் குடி கொண்டருள் பராசத்தி குங்கும நிறச்செல்வியே. (௯)

முப்பத்துமூவர்.

நீறிகழ் மதத்தர்கமு வேறவருள் வித்தகனர், நேடியமு மப்பொ ழுது பாலுதவு சத்தியைபா,—னேறிவர் மணிக்குயிலை வேயிடை யுதித்தெமையா, ளீசரிட முற்றவடி வாயியை யளித்திடவே,—நாறி

(அ) அருச்சகன்-பூசை செய்வோன். மதிள்-மதில்- திமிரம்-இருள். (௯) வனம்-துளசி. மதாணி-பதக்கம். தொம்பதம்-அது நீ ஆதல்; இதன் தெளி பொருளைச் சாத்திரவிசாரணையின லறிக. உம்பற் கும்பம்-யானை மத்தகம். பொற்கஞ் வாவி-பொற்றாமரைத்தீர்த்தம். (௧0) நேடி-தேடி.

ணர் மலர்த்தொடையல் சூடுமகு டத்தெழில்சேர், நாவிரு வசுக்க ளுட ஞேரிரு மருத்துவர்,—ராதிகலருக்கர்பதி ஞேர்வகை யுருத்தி ரரே, யாகுமிவர் முப்பதொடு மூவரை வழுத்துதுமே. (௧0)

காப்புப் பருவம்
முற்றிற்று.

இரண்டாவது:

※ செங்கீரைப் பருவம்.

உம்பர்போற் றிமயப் பிறங்கலுறு மோர்தடத் தொண்கமலமல ரின்மிசைகண், ணுற்றெடுத் துச்சிமோந் தன்பினீ ராட்டிநீற் றெடு நிலக் காப்புமிட்டுப்,—பம்பணி நுதற்குவெண் மணிச்சுட்டி சாத்தி விற் படர்தலைப் பணி திருத்திப், பளபளெனும் வச்சிரக் குழைசெவி பொருத்திவளை படுமிடற் றணிபலவுமிட்,—டம்பவளம் வளைகடக முன்கைக் கிணங்கவிட் டரைவட மணிந்துபாதத், தணிசிலம் பிட்டு முலை யமுதூட்டி மேனியு ளடங்கா மகிழ்ச்சியோடுஞ்,—செம்பவள வாயின்முத் தாடுமொரு பைங்கிள்ளை செங்கீரை யாடியருளே, திரு வளரு நெல்லைநகர் வடிவுடைய காந்திமதி செங்கீரை யாடியருளே.

மைக்கணிணை யிற்கருணை வழிதரத் திருமேனி வளர்பசும் பிரபைவீச, மார்புகொடு மெல்லத் தவழ்ந்தயர்ச் சியினமுதூ வண்கு முத நிகர்வாய்மலர்ந்,—திக்கமிழ்தின் மிக்கவா மெனமிகவு நீபயிலு மின்னிளங் குதலைமொழிகேட், டென்னம்ம வென்னம்ம வின்னஞ் சொ லின்னஞ்சொ லென்றுனைப் பெற்றோர்களும்,—பங்கமுறு செவி வியரும் வந்துநின் றுவகையம் பரவையிடை மூழ்கமெய்ம்மைப்,பத் தருக் கருளபய வரதமலிர் செங்கையும் பாதபங் கயமுமூன்றிச்,— செக்கர்நிற மணிமுடி யசைத்துவிளை யாடுமயில் செங்கீரை யாடி யருளே, திருவளரு நெல்லைநகர் வடிவுடைய காந்திமதி செங்கீரை யாடியருளே. (௨)

※ செங்கீரைப் பருவம்-ஒருகாலை மடக்கி யொருகாலை நீட்டி இரண்டு கைகளையு நிலத்தி லூன்றித் தலை நிமிர்த்து முகமசைய ஆடுநிலை. (௧)வில்-ஒளி.

கனகரும மேபய னளிப்பதல் லாற்பிறிதொர் கடவுளன் றன்றெ ன்னவே, கருதுமு ளகந்தைக் கிசைந்ததீ மகமொன்று கடிதினிற் புரிவோர்கள்பாற்,—பனகவணை யானைமோ கினியா வரும்படி பணித் தவர்த நோன்பழித்தும்,பகரரு மெழிற்குலவு வேடமிட் டவர்மருவு பன்னியர்த முன்னரேகி,—மனகநிறை குன்றியணி வளைகலையு நா ணுட னகன்றிடச் செய்துமதவே,ளங்கமழி யும்படி விழித்துமகிழ் வாருக் கடங்காத மயல்விளைத்துத்,—தினகர ரெனுங்குழைக் கா தொடு பொருங்கண்ணி செங்கீரை யாடியருளே,திருவளரு நெல்லை நகர் வடிவுடைய காந்திமதி செங்கீரை யாடியருளே. (௩)

ககனகூ டத்தினிமிர் குடுமிப் பொருப்பினைக் கனைகடலுண் மத் தினிறுவிக், கடுமொழுகு துளையெயிற் றணிமணிப் பஃறலைக் கட் செவி யாப்பிணித்துச்,—சிகரகோ வத்தனக் கவிகையன் மதிப்பச் சினத்தெழுந் தீவிடத்தைத், தேவருய் வான்சுவண வடபூ தரப் பொரு சிலைக்கர னெடுத்தயிலலுங்,—தகரவார் பைங்குழற் ருய்நினு துள்ளஞ் சகிப்புறு தொள்வளைக்கைத், தாமரைக ளான்மிடற் றள வினிற் பெபர்வருந் தகைமைசா லமுதமாக்கி,—யகனிலா வுவகை பூத் தாடும்பெ ணரசியினி தாடியருள் செங்கீரையே, யறம்வளர்த் தகிலம் புரந்தருளு நெல்லைவடி வாடியருள் செங்கீரையே. (௪)

வேறு.

மங்கை யுமைநின் னருட்காந்தி மதிப்பேர்க் கினிதா மெனக் குறித்தோ, வானோர் வழுத்துங் கருணைவிழி மானுந் தகைவாய்ந் த மைநினைந்தோ,—கங்கை மிலைந்தோன் மனமும்வெருள் கவின்றோய் கடைவா ளியதெனவோ, கடல்சூ ழுலகின் குவலயப்பேர் கருதி வசங்காட் டுதற்பொருட்டோ,—செங்கை குவிப்பார் கவிச்சுவையிற் செந்தே னிறையுஞ் சீர்விழைந்தோ, செழுமா மணிமே கலைமடி தோய் சிறுதாட் குமர னுவப்புறவோ,—வங்கை தனின்மைக் குவளை கொண்டா யாடியருளாய் செங்கீரை, யளிகூர் நெல்லைக் கரசிமகிழ்ந் தாடி யருளாய் செங்கீரை. (௫)

---

(௩) நோன்பு - விரதம். (௪) நிறுவி-நிறுத்தி. தகரம்-மயிர்ச்சாந்து. (௫) கடைவாளி-இறுதியாகிய ஐந்தாவது பாணம்.

வேறு.

முடமறு கமுகெழி லியினக டுழவள மூசு தடந்தோறு, முழு வொலி யெனவெண் டிரையி னினங்கரை மோதவ ளஞ்சேரும்,—புடவியின் வண்டு செழுஞ்சல சத்தலர் போதுகு செந்தேறல், போத வருந்தி யடர்ந்திசை யிற்சுதி போலும லிந்நூத,—மிடல்கெழு மா விற் குயில்பா டக்கவின் மேவுப சுந்தோகை,மிகநின் றுட வாங்குறழ் சீர்கொடு மேல்வளர் தண்சோலை,—யடர்திரு நெல்லைப் பதிவள ருமையவ ளாடுக செங்கீரை, யமைதரு புங்கவர் தழுவு சுமங்கலை யாடுக செங்கீரை. (௬)

முருகலர் முத்துக் கொண்டை குலுங்கிட மோலிநி மிர்ந் தாட,முத்தந் தருகென வுற்றவர் முன்பிள மூரல விர்ந்தாடக்,—கர மலர் கொட்டுபு வருகென வேண்டுநர் காதன்மி குந்தாடக், கலைமதி யெனவொளிர் வயிரக் குழையிரு காதிலி சைந்தாட,—விரிகதி ருமி ழ்பொற் சுட்டி நுதற்பிறை மீதுதி டந்தாட, விலையறு நவமணி வடமுத லியவுர மேவிய சைந்தாட,—வரைவட மொடுமணி நூபுர மாடிட வாடுக செங்கீரை, யமைதரு புங்கவர் தழுவு சுமங்கலை யாடுக செங்கீரை. (௭)

வீசு கதிர்ப்பிறை வாணுத லிற்குறு வேர்வைதி கழ்ந்தாட, மேனிசெய் பச்சொளி மாதிர மெட்டினு மேலும்வி ரிந்தாட,—வா சுகி யைச்சிலை நாண தெனப்புனை வார்மயல் கொண்டாட, மாமயி டத்து முகாசுர னொத்த மகாரதர் திண்டாடத்,—தேசு பரப்பெழு மாதர் முதற்பலர் சேணினு வந்தாடச், சேட னெளித்திட நீடகி லத்தொகை சேரவ சைந்தாட,—வாசு தவிர்த்தெமை யாளுடை யுத்தமி யாடுக செங்கீரை, யாய்மறை நற்றவ வேய்வன முற்றவ ளாடுக செங்கீரை. (௮)

வான்றரு மாண்பத மூன்றுபு தாம்பிர மன்றே நின்றாடும், வாத ரிடத்தமர் மரகத மெய்த்திரு மங்காய் பொங்காழி,—தான்

---

(௬) முடம் - வளைவு. அகடு - வயிறு. அமை - மூங்கில். (௭) மோலி - கிரீடம். உரம் - மார்பு. (௮) வாசுகி - ஒரு பாம்பு. நாண் - கயிறு. மகாரதர் - நால்வகைரதவீரரிலொருவர்.

றரு மின்கொடி தோய்ந்துள பைம்புய றங்காய் கங்காயுங், தசை படு வேல்கொடு நிசிசர ராவி தடிந்தா டுஞ்சேயை,—யீன்றனை யெமைநீ யாண்டருள் புரிவா யென்போர் துன்போட, விகபர சுகம் வலி துதவுந லருமை யிசைந்தாய் பைந்தாரு,—தேன்றரும் வரைவாழ் கோன்றவ மதலாய் செங்கோ செங்கீரை, திகழுமெ யடியவர் புகழ்வடி வுடையவள் செங்கோ செங்கீரை. (௯)

உரிமையி னசலமன் மருவுதன் மனையொடு முய்ந்தோ மென்றாட, வுளமலி கவலைய தொழிதலின் முனிவ ருன்சீர் கொண்டாட,—வரியயன் முதலினர் பதநிழ லருளென வங்கே வந்தாட, வளிமூரல் சததள மலரிரு மகளிரு மன்பா நின்றாட,—விரிதரு குவலய மணிதரு பெருமை விழைந்தோர் கண்டாட, மிடறுமை படர்தர நெடுமுடி நதியொடு விண்சே ரிந்தாரத்,—திரிபுர தகனரை நிகரமை வனவுமை செங்கோ செங்கீரை, திகழுமெ யடியவர் புகழ் வடி வுடையவள் செங்கோ செங்கீரை. (௧௦)

செங்கீரைப் பருவம்

முற்றிற்று.

மூன்றாவது :

* தாலப் பருவம்.

இணையா டுதற்கொன் றெவ்வாநீ யெடுத்த விளையாட் டெனுந் திருக்கூத், திசையப் பசியுற் றவர்போன்மிக் கிரங்கி யேங்கி மிகக் குழைவாய்க்,—கணையா டயிற்கண் ணீர்சோரக் கதறிக் கால்கை யுதறியருட், கற்பி னனைமார் விரைந்தெடுப்பக் கண்டு மடிமீ திருந்து விம்மித்,—துணையா டகப்பைந் திதலைமுலை சுவைத்து முகம் பார்த் தகமகிழ்ந்து, துவர்வாய் கூட்டி மழலைகொஞ்சிச் சோதி மணிப்பூந் தொட்டி லிற்பொன்,—னணையா டையின்மேல் விழிவளர்பெண் ணமுதே தாலோ தாலேலோ, வலர்ப்பைங் கூந்தற் காந்திமதி யம்மே தாலோ தாலேலோ. (௧)

---

(௯) கங்கு - பருந்து. நிசிசரர் - அசுரர். (௧௦) அசலமன் - இமயமலையரசன். சததளம் - நூறிதழ்.

* தாலப் பருவம் - தாலாட்டுப் பருவம். தாலாட்டு - ஒருவகையாக நாவசைத்துப் பாடும் பாட்டு. தாலு - நா. (௧) திதலை - தேமல். துவர்வாய் - பவளம்போன்ற வாய்.

கள்ளப் பினிற்கொப் பளிக்குமிதழ்க் கமலங் களைப்பாழ்ங்-களை கிளனக், கடிந்தங் கெறியுங் கடைசியர்கட் கயல்கள் பிறழ்கின் றதிற்கருங்காற்,—பள்ளப் பயல்கள் விருப்பெய்திப் பருங்கை நீட்ட வவர்வளைக்கைப், பங்கே ருகங்கொண் டொதுக்கவுடன் பலவா யினை வென் றுவப்போங்கி,—மெள்ளக் கவர்வான் றொடங்குதலும் வெரு ளூற் றிரங்கு மிடற்றொலியான், மென்கோ கிலமெங் குற்றவென மேல்சூழ் நோக்கி வெறியயர்சீ,—ரள்ளற் பழன நெல்வேலிக் கர சே தாலோ தாலேலோ, வலர்ப்பைங் கூந்தற் காந்திமதி யம்மே தாலோ தாலேலோ. (உ)

கோட றவிர்சீர்ச் செழுஞ்சோலைக் குறும்வால் வளையைக் குழ வியெனக், கொண்டு புனைசிற் றூடைமன்னிக் குளிர்நீ ராட்டிக் கவா னிருத்திப்,—பாடல் வரிப்பூ முளரியிதழ்ப் பசுந்தே னெடுத்து வாய்புகட்டிப், பரிந்தொக் கலைவைத் தலவிநனி பாராட் டுபுதம் மடிக்கிடத்தி,—யூடன் மடவார் வெறுத்தெறிய வொளிர்பன் மணி கோத் தணிந்துகொஞ்சி, யுறங்கா யுறங்கா யெனத்தாலாட் டுரைத் து மழலைச் சிறுமியர்மிக்,—காடல் புரியுந் திருநெல்லைக் கணியே தாலோ தாலேலோ, வலர்ப்பைங் கூந்தற் காந்திமதி யம்மே தாலோ தாலேலோ. (ங)

ககனத் துலவ லாற்றமதங் காலா றுகக் காட்டுதலாற், கண் ணீர் ததும்ப மருவலரைக் கடிது சாடுந் தன்மையினான்,—மிகமெ ய்க் கருமை யாற்றுளைக்கை வினையாற் றும்பி யெனும்பெயரால், வியன்கோ டுறலான் மதுகரம்பல் விதத்துந் தம்மின் வேழமெ லாங்,—தகமிக் கியலுந் தொடர்புன்னிச் சார்ந்தங் கவற்றின் கவுட் சுவட்டுத், தான மடுத்துத் தரைபொதியுஞ் சம்புக் கனியிற் கிடந் தொளிர்சீ,—ரகன்மைப் பொழிலார் வேணுவனத் தணங்கே தாலோ தாலேலோ, வலர்ப்பைங் கூந்தற் காந்திமதி யம்மே தாலோ தாலேலோ. (ச)

(உ) அப்பினில்-நீரைப்போல. கோகிலம்-குயில். வெறியயர்-வெறிகொண்டு விளையாடுகின்ற. அள்ளல்-சேறு. (ங) கோடல்-கோணுதல். வரி-வண்டு. (ச) ககனம்-ஆகாயம் × காடு. தமதங்காலாறு-தம்முடைய அழகியபாதம். ஆறு × தம்முடைய மதம் வாய்க்கால் நதி. கண்ணீர்-கள்ளாகியநீர் × கண்ணிலிருந்து வரும் நீர். மருவலர்-வாசனை தங்கிய மலர் × பகைவர். துளைக்கை-துளைத்தல் × துவாரமுள்ள கை. கோடு-மரக்கிளை × கொம்பு. தம்மில்-தம்மைப்போல. கவுள்-கன்னம். தானம்-மதம். சம்பு-நாவல்.

பாசுற் ெறுள்ளிருங் கரத்தினர்செம் பவளச் சடிலா டவியிலு றும், பாலப் பிறைமீ துரங்கிடந்த பன்றி மருப்பைப் பொருத்தி மலை,—பரசற் புதமா வளர்த்துமுத்தா டஞ்சொற் கனிவாய் முறு வனில, வடைத்து மதியிற் படைத்துவிளை யாடுமலர்க்கை யாரமுதே,—பிரசப் பதுமா டகப்பொகுட்டிற் பேழ்வாய்ப் பணில முமிழ்மணியைப், பிறங்குங் கருவென் றயிர்த்துமடப் பெடையோ திமமுற் றடைகிடக்குஞ்,—சரசிற் றிருவாழ் தமிழ்நெல்லைத் தவமே தாலோ தாலேலோ, தருமம் வளர்க்குங் காந்திமதித் தாயே தாலோ தாலேலோ. (ரு)

வேறு.

அளறு மலிந்து கயற்செடி நாறு மலர்த்தட மூடுதியா, தறல் சுவ றிப்பா சடைபொதி யாதளி யறுகால் கொடுதுவையா,—திளநகை மடவியர் முகநிகர் மதிய மிலங்கி லகங்குவியா, திழையொடு புழைபட முட்பொலி தருதா ளிற்றின முற்றசையா,—துளநலி பனியிற் கருகா தலரிமு னென்றலி னென்றுமலர்ந், தொளிருமெய் யடியவ ரிதயசு ரோருக வொண்மலர் மாளிகைவாழ்,—தளவமென் முகைநகை யரசெகி னப்பெடை தாலோ தாலேலோ, சதுமறை புகழ்வேய் வனவடி வுமையே தாலோ தாலேலோ. (சு)

கண்மலி தோகை மயூர முவப்பக் ககனத் திடைபரவுங், கருமஞ் சதனை வளைத்தறல் பருகக் கனலுமிழ் கட்டறுகட்,—டிண்மத வேழ நிமிர்த்த துதிக்கை செயிர்த்தெதிர் தீண்டவருந், தீவிட வரவென வெருவிப விருசுடர் திசைவில கிச்செலநீள்,—விண்மரு சோலையின் மந்திகள் பாய்தலின் வீழ்கனி சிந்தியதேன், வெள்ளங் கவரியின் மடிசொரி பாலொடு விரவி வியன்பொலியுந்,—தண்மலர் வாவிகொ ணெல்லைக் கினியவ டாலோ தாலேலோ, சதுமறை புகழ்வேய் வனவடி வுமையே தாலோ தாலேலோ. (எ)

(ரு) பாசு.மழு. உரம்-மார்பு. முத்தாடு-முத்தமிடுகின்ற. சரசு-தாடகம். (சு) அளறு-சேறு. செடி-தீநாற்றம். சுவறி-வற்றி. இழை-நூல். புழை-துவாரம். அலரி - சூரியன். (எ) தறுகண் - அஞ்சாமை. மரு - மருவுகின்ற. கவரி - எருமை.

இமிழ்திரை யெனுமா முரசொலி கொடுபூ வேவோர் வேள்போரா, விடைதலி லடியார் குழுவென நிகழ்கா வேடார் போதோடா,—ரமிழ்துறழ் பலபா மழைசொரி தரசீ டாலோ ணர்நீர்தோ, யணிமுடி திகழ்மால் வரைபடர் கொடியே யானூர் மானேர்வாய்,—குமிழ்மிசை மறிசேல் விழிபொரு குழைசார் கோதாய் வானுள்வார், குலம்வழி படவாழ் மயிலெனு மியலாய் கோடா மேலோர்சூழ்,—தமிழ்முனி தவநேர் பொருநைந னதியாய்தாலோ தாலேலோ, சதுமறை புகழ்வேய் வனவடி வுமையே தாலோ தாலேலோ. (அ)

சீலத் தயன்மலர் மேவிப் புரிதொழில் சீர்கே டாகாமே, தீயொத் துமிழ்விட வாய்மெத் தையன்வினை தீதா மாறாமே,—யோலத் திரைகடன் மேவிட் டகிலம தூறு மூழ்காமே, யூசற் கரநரை வேழக் குரிசில்வி ணூர்வாழ் வோயாமே,—கோலத் தனிமுதுவேதப் பனுவல்கள் கோதா மாயாமே, கோபப் பிணிதவிர் வார்மெய்த் தவம்வெருள் கோளு டாடாமே,—சாலத் திருவருள் சேர்கட்கருமயி ருலோ தாலேலோ, தாழ்வற் றுயருநெல் வேலிப் பதியுமை தாலோ தாலேலோ. (கூ)

தொந்தி தழைந்துள தந்தியை முன்பெறு தோகாய் தாலேலோ, தொண்டரொ டும்பர்க ளும்பர வுந்திரி சூலீ தாலேலோ,—வைந்திகல் வென்றவர் துன்றிம யங்கொள்கல் யாணீ தாலேலோ, வம்புவ னங்க ளொருங்குத வும்பொது வாயீ தாலேலோ,—மந்திர விஞ்சை நிறைந்த சுமங்கல வாழ்வே தாலேலோ, மஞ்சிவர் மன்றருமின்குற மின்றெழு மாமீ தாலேலோ,—தந்திர நண்பர் வருங்கழையின்புடை சார்வாய் தாலேலோ, தண்கதிர் விஞ்சு முகங்கொள் பசுங்கிளி தாலோ தாலேலோ. (கo)

தாலப் பருவம்

முற்றிற்று.

(அ) ஏவோர்-பாணத்தை ஆராய்கின்ற. ஆலோன்-சந்திரன். (கூ) வினைகாத்தற்றொழில். நரை - வெண்மை. வெருள் - அச்சம் (கo) விஞ்சை வித்தை. மஞ்சு - மேகம். கழை - மூங்கில்.

நான்காவது:

* சப்பாணிப் பருவம்.

என்குலவு மமரர்மலர் மழைகொட்ட நனிகொட்ட மிடதுட்ட மயிடன்முதலோ, ரிகலுளம் பறைகொட்ட வென்றிமம தென்றுசசி யின்பமிகு கொம்மைகொட்டக்,—கண்குலவு மெய்யன் புயங்கொட்ட வவுணமங் கையர்செங்கை கொங்கைகொட்டக், கனதெய்வ மறையோ ரகந்தொறு மகஞ்செயுங் கனலிலா குதிகள்கொட்டத்,—தின்குலவு மாசிரியர் பூசைமட மெங்கணுஞ் சேமக் கலங்கள்கொட்டத், தேவா லயங்களி லணங்கினர்பொன் மனைகளிற் றிருவிழாப் பேரிகொட்டத்,—தண்குலவு நின்கடைக் கண்கருணை கொட்ட வொரு சப்பாணி கொட்டியருளே, சாலிவா டீசர்த மிடத்தினி தமர்ந்தகொடி சப்பாணி கொட்டியருளே. (௧)

பைங்கதிர் பிறங்குநின் றிருமேனி யழகைநனி பாராட்டி முதிருமன்பிற், பணியுமெய்த் தவநிலவு கவிராச பண்டிதன் பாடற் கிரங்கிமேனாட்,— பொங்கமிகு பரிசெனக் காசிக் கவன்செலும் போழ்தூர்ப் புறத்தவன்றன், புதல்வியிற் றோன்றுபு தனித்திவ ணிரேனின் புறந்தொட்டு வருவலென்னு,—வங்கவ னியைந்திட வுடன் சென்று சிறிதுநீர் காதடிசி லட்டிட்டுமோ, ராவணத் திற்கண்டவாமிக விளக்கியவ ணருமையிற் புனையுமந்தத்,—தங்கமய மணிவளை புலம்புநின் செங்கையாற் சப்பாணி கொட்டியருளே, சாலிவா றடீசர்த மிடத்தினி தமர்ந்தகொடி சப்பாணி கொட்டியருளே. (௨)

புதுமலர்ச் சோனைமது வார்குழற் சசிமுதற் பொன்னுலக மின்னனர்தம், பூங்களத் துறுநா ணளித்தவிரு புதல்வர்துயில் பொருவில்போ தமளியென்றும்,—விதுவொடு கதிர்க்கடவுண் மேனாட் டடைப்பட்ட வெஞ்சிறைச் சாலையென்று, மிகவுநெக் குருகியடி தொழுமுழுவ லன்புடைய மெய்யடியர் பையுளகலக்,—கதுவபய வரதமுற் றருள்விக சிதச்செழுங் கமலமலர் நிதியமென்றுங், கனியு

---

* சப்பாணிப்பருவம்-இரண்டுகைகளையும் ஒன்று சேர்த்துக்கொட்டிவிளையாடும் பருவம். (௧) கொட்டம் - பொல்லாங்கு. கொட்ட-கைகுவித்துக்கொட்ட. (௨) கவிராசபண்டிதன் - சௌந்தரிய லகிரிபாடிய புலவன். அடிசில் - சோறு. அட்டு - சமைத்து. (௩) சோனை - விடாது பெய்யு மழை. இருபுதல்வர் - விநாயகர், சுப்பிரமணியர். உழுவலன்பு-எழுமையுந் தொடர்ந்தஅன்பு. விகசிதம்-விரிவு.

மென் குதலைப் பசுங்கிள்ளை பயிறருங் கவினூர் குடம்பையென் றுஞ்,—சதுமறைக ளோலிட் டிறைஞ்சுங்கை கொண்டின்றோர் சப் பாணி கொட்டியருளே, சாலிவா டீசர்த மிடத்தினி தமர்ந்தகொடி சப்பாணி கொட்டியருளே. (௩)

தறைதொடு புழைக்கைக் கடாங்கவிழ்ப் பப்பண்டி சரியவொண் கிண்கிணியணித், தாளிற் கிடந்தினி தலம்பவல முற்றிளவ ரூன்வரு முன் முந்துமொற்றைப்,—பிறைமருப் பிபமுகத் தொருமகற் கொ ழுகுதீம் பிரசப் புதுக்கனிதரும், பேரமர்க் கட்கடவுண் மந்தா கினிச்சுமை பிறங்குபொற் சடையெந்தையை,—நிறைதருமு ளன்பி னிற் பூசித் தருச்சனை நிதம்புரிந் தைந்தெழுத்தி, னிலையுணர்ந் தரிது புரி தவமுதிர்ந் திருநாழி நெற்கொண்டெ வுலகுமுப்வான்,—குறை விலெண் ணுன்கறம் வளர்த்தகை முகிழ்த்தம்மை கொட்டியருள் சப் பாணியே, கொல்லாத விரதர்மிகு நெல்வேலி வடிவம்மை கொட்டி யருள் சப்பாணியே. (௪)

நீலமைக் குவளைமலர் மேல்வனக் காந்தள்போய் நேர்கவியு மதி சயம்போ, னேமியிற் கயலினஞ் சார்தல்போ லுணவுதவு நீரோரு கச்செவிலிமார்,—சாலமைத் தகையளிக ளெனுமக்க டம்மையெ திர் தழுவல்போற் பழையநூலோர், தையலார் கண்குடங் கைக்கு வமை யென்பதைத் தானுணர்த் திடுமுறைமைபோன்,—மாலமைத் தருநிழற் கடவுண்மிக விழையுநீ வழுதிமக ளாகி வளர்நாண், மழ லைப் பசுங்குதலை வாய்ச்சகியர் பலரோடி வந்துவந் தணைய வவர் தங்,—கோலமைக் கண்புதைத் தாடுமிரு கைகொண்டு கொட்டி யருள் சப்பாணியே, கொல்லாத விரதர்மிகு நெல்வேலி வடிவம்மை கொட்டியருள் சப்பாணியே. (௫)

வேறு.

கன்றூர்த் திடப்பூங் கரத்தாற்பொற் கலச முலையார் தொகுத் தாடுங், கழங்கம் மனைபந் தெழலும்வெண்மைக் களிறூர் தருந்தீங் கவளமிவை,—யென்றூர் வத்திப் பெரிதூச விடுநீள் புழைக்கை

(௪) புழைக்கை - துதிக்கை. பேரமர்க்கண் - பெரிய யுத்தஞ்செய்த நெற்றிக்கண். (௫) நீரோருகச் செவிலிமார் - தாமரையாகிய செவிலித்தா யர். மால் - பெரிய. அமைத்தரு - மூங்கில் மரம். (௬) கன்று - வளையல்.

யிளைநீட்ட, வெழிலைந் தருவாழ் பறவையின மெறியுங் கவண்க லெனவிரிய,—மின்ருழ் பொலங்கொ ளலங்கன்முடி விண்ணோர் நகரி தனையளவி, வியனர் மணிபற் பலகுயின்று மெய்வெற் பினநா ணுறமிளிர்செய்,—குன்ருர் நெல்லைப் பதிவடிவே கொட்டியருளாய் சப்பாணி, கொழிக்குங் கருணை விழிக்குயிலே கொட்டி யருளாய் சப்பாணி. (சு)

வேறு.

செழுமதி மணமார் தருமிரு தாள்பணி சிரியர் மலையாமே, திருநுத லிற்குறு வெயர்வை துளித்தணி திலகம தழியாமே,—தொழுமொரு நால்வர் தமிழ்க்குரு குஞ்செவி தொடுகுழை துவளாமே, தொனிசெய் திலங்கெழி லாடக முன்கைச் சூடக நெறியாமே,—விழுமறை நவிலற முற்றும் வளர்த்தகை மெல்விரல் கன்ருமே, மின்னிடை மெலிவுற வளரள கத்தடர் மிஞிறிகல் புரியாமே,—குழுமிய மணிமுடி யிமவெற் பருண்மகள் கொட்டுக சப்பாணி, குளிர்சி லக்கழை வனம்வாழ் சிற்பரை கொட்டுக சப்பாணி. (எ)

இடிநா ணப்பிளி றிடுமா சைக்களி றெட்டொடு பைச்சேட, னியைபா ரச்சுமை யுதியா முற்பொழு திற்பசு மைத்தாகும்,—வடிவார் முட்டையு ளரியோ டுற்றவண் மட்டவிழ் கைப்பாண,மதவேள் பொற்புடல் பொடியா கத்தழல் வைத்துள கட்பாலர்,—முடிசேர் பொற்பத யுகவாழ் வைத்தொழு முத்தர் பெறச்சூடு, முதலே மைக்கட விடைநீ டுற்றுவின் முட்டொரு கொக்காய,—கொடியோ னைச்செறு மயிலா யுற்றவள் கொட்டுக சப்பாணி, குளிர்சி லக்கழை வனம்வாழ் சிற்பரை கொட்டுக சப்பாணி. (அ)

தீயிலோர் தொண்டன் விழாதர சன்புடை செப்புரை தப்பாது, சேண்மதி யென்றெழ வோர்குழை யன்றெறி செக்கர் நிறத்தாயி,—வேயி லிலங்கிரு தோள்வடி வம்பிகை வெற்பிம யச்சாரன், மேய பசுங்கொடி யாயிர மெண்பெறு மிக்க பணச்சீர்கொள்,—பாயி லுறங்கும்வை போக துரந்தரி பச்சுதி ரச்சூலர், பாதியுடம் பக லாத சுமங்கலை பத்தர் கருத்தாய,—கோயில் கொளுங்கலி யாண சவுந்தரி கொட்டுக சப்பாணி, கோமள மிஞ்சுநெல் வேலி யமர்ந்தவள் கொட்டுக சப்பாணி. (கூ)

இரிய - ஓட. மெய்வெற்பு-உண்மை-மலை. (எ) விழு - சிறப்பு. மிஞிறு-வண்டு- (அ) பாலர்-நெற்றியையுடையவர். பதயுகம் - இரண்டு திருவடி. கொக்கு - சூரனுகிய மாமரம். (கூ) தொண்டன் - அபிராமிபட்டர். பணம்-படம். வைபோகம் - மகிழ்ச்சி. துரந்தரி - வல்லபமுடையவள்.

வேறு.

பொருதூண்கன் வரும்வெய்ய வரிநாண்கொ ளடல்செய்த புட்சரப மெய்ப்பாதியே, புகழ்தாங்கு மொருசைவ மகவேங்கி யழவல்லே புத்தமுத ளித்தாளுவா,—யருகிண்டி மனநல்கி மிகவேண்டி மலர்பெய்யு மற்புதர்கண் முற்றேனுவா, யடர்பாந்த ணிகர் மைய விருணீங்கி விடவெல்லு மக்கரம ணித்திபமே,—முருகே ய்ந்த முகைமௌவ னிரைவாய்ந்த நகைமல்கு முத்தொழின்மு தற் றேவியே, முடைசார்ந்த பவவல்ல லறுமான்பு பெறவெஃகு முத் தருணர் மெய்ச்சோதியே,—குருகார்ந்த விருகையி லறமோங்க நிகழ்செல்வி கொட்டியருள் சப்பாணியே, குளிர்பூந்தண் வயனெ ல்லே வளர்காந்தி மதிவல்லி கொட்டியருள் சப்பாணியே. (க0)

சப்பாணிப் பருவம்

முற்றிற்று.

ஐந்தாவது:

* முத்தப்பருவம்.

இறுகு நகிலத் தணங்கினர்கை யிதழ்ப்பங் கயத்தே மலர்குவிய, விடும்பை பெருகுங் கொடும்பழிசே ரிகல்வா ளவுண விருளோ துங்க,—மறுவில் குதலே மொழியமுத மாந்துங் கிளிமீ தழுக்காறு, மலியு மிருநே மிபம்பறவை மான முலேக்கண் மேனேக்க,—நறு மென் மலர்தூய்ப் புகழ்தொழும்பி னல்லோர் கணமாங் கடன்முழ ங்க, நவைதீர் மேனே யாதியர்வாய் நளிர்சே தாம்பன் மலர்தரப் புன்,—முறுவ னிலவுற் றவிர்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்தமே, முத்த ருணர்வேய் முத்தர்புணர் முத்தே முத்தந் தருகவே. (க)

(க0) அரி - நரசிங்கம். வல்லே - சீக்கிரம். பாந்தள் - பாம்பு. அக்கரம் - பஞ்சாக்கரம். முடை - ஒரு தீ நாற்றம். குருகு-வளையல்.

* முத்தப் பருவம் - முத்தங்கொள்ளும் பருவம். (க) நகிலம் - முலே. நேமி - சக்கரவாகம். மான-ஒப்ப. நளிர்-குளிர்ச்சி.

வடிவேற் குமா னருமைபிற்கண் வளர்நின் றுடைகட் குடை கதலி, மணிமுத் தரிவா ளினிற்றுணியாம் வதன வழுக்குக் குடை தருசேற்,—கொடிவேள் குடைமுத் தொருதக்கன் கொடும்வேள் விபைச்செற் றிடும்வீரன், குலப்பொற் கழற்கா லிடைகுமையுங் கொழிதண் ணருட்கட் குடைகயன்முத்,—திடிவே லையின்புன் முடைகமழு மெழிற்குச் சணிவார் சடைக்குடைபாம், பீன்முத் திகல்கூர் கனுழன்மயி லீர்க்கச் சிதையு மிவற்றைமறை,—முடி வேண் டுறுமியாம் விழைபேநின் முத்தந் தருக முத்தமே, முத்த ருணர்வேய் முத்தர்புணர் முத்தே முத்தந் தருகவே. (உ)

கைக்குஞ் சலதிப் புனலிப்பி கலுழ்முத் தருவேற் றுமைபொ ருந்தும், கடுஞ்சூ கரத்தி னுலவைமுத்தங் கனமண் ணகழ்காற் கரைவுபடு,—மைக்குஞ் சரவான் மருப்பிடத்து வருமுத் தருவாற் பெருத்திழியும், வளர்பூ கதமுத் தடர்பகட்டு வாளைத் திரளாற் கோழையுறு,—மெய்க்குஞ் சுரிவா ரணஞ்சொரிந்த வியன்முத் தினஞ்சேற் றிடைபிறழும், வேள்கைச் சிலைமுத் தாலையிடை வீணொ றுங்கு மிடைந்தறுகான்,—மொய்க்குங் குழலாய் நின்றிருவாய் முத்தந் தருக முத்தமே, முத்த ருணர்வேய் முத்தர்புணர் முத்தே முத்தந் தருகவே. (ந)

விளரிச் சுரும்பு முரலளக மின்னுர் களமுத் துளவெனநூல், விரிப்ப தன்றிப் பெறுமாறும் விளங்கும் விதமும் வினவுகிலேங்,— கிளரிக் குறழ்செஞ் சாலிமுத்தங் கிறிவா யுழவர் தொடும்பகட்டுக், கிளைக்கா றுவைப்பக் கேடுபடுங், கிரிக்கோ மகணின் பதம்போல் வான்,—வளரிச் சைபிற்செய் தவங்கருதி வனத்தூ டொருதா ளூன்றிநின்று, வடிக்குங் கண்ணீ ருடன்பங்க மாரு துறக்கண் டக மிடையு,—முளரிச் செழுமுத் துயர்வன்றுன் முத்தந் தருக முத் தமே, முத்த ருணர்வேய் முத்தர்புணர் முத்தே முத்தந் தருகவே.

(உ) குலம் - நன்மை. குமையும் - அழியும். குச்சு - சடையிலணியும் ஓராபரணம். விழையேம் - விரும்ப மாட்டோம். (ந) சூகரம் - பன்றி. உலவை - கொம்பு. பூகதம் - கமுகு. கோழை - குற்றம். (ச) விளரி - ஒருபண். கிளர் - விளங்குகின்ற. கிறிவாய் - (உழவின்) வழிவாய்ந்த. போல் வான் - சமானமாதும் பொருட்டு. கண்டு - செய்து. இடையும் - வருந்தும்.

ஐவாய் மானி னங்கைமுத்து மாவி னெயிற்றி லவிருமுத்து, மடல்கூ ருடும்பி லமைபுமுத்து, மணிமஞ் சுகநீள் கழுத்தின் முத்து,—மைவாய் முகில்கள் பெய்புமுத்தும் வரிச்சூர் முதலே வழங்குமுத்து, மற்றும் பலவா வகுக்குமுத்து மனத்தாற் சிறிது மதிப்பனவோ,—மெய்வாய் கண்மூக் கொடுசெவியின் விடய மதைநீத் தவர்க்கருளும், வேய்முத் தவர்தம் வாய்முத்தம் விரும்புங் கொடியே மிகக்கருணை,— செய்வாய் வினைகள் கொய்வாய்நின் றிருவாய் முத்தந் தருகவே, திகழ்சீர் நெல்லைக் கினியபசுந் தேனே முத்தந் தருகவே. (ரு)

கண்முத் தவர்தஞ் சடைக்காட்டிற் கமழு மத்த மருக்கமுடுக், கணநேர் தும்பை யிடையொளிக்குங் கறைக்கூன் பிறைக்கீற் றுடற் குறையுந்,—தண்முத் தணிமீதோய்ந் திலங்குமலைச் சலிலத் தணங்கினுருவமுந்தத், தளிக்க வுதைத்த வலத்தகப்பொற் சதங்கைத் துணைப்பூந் தாள்வருடிப்,—பண்முத் தமிழிற் பழுக்குமின்சொற் பாவாய் காவா யெனவிரந்து, பணிந்தேத் தனுமுட் கனிந்துசற்றே பால் போ னிலவு கால்வீசுந்,—தெண்முத் தவிருஞ் செம்பவளத் திருவாய் முத்தந் தருகவே, திகழ்சீர் நெல்லைக் கினியபசுந் தேனே முத்தந் தருகவே. (சா)

வேறு.

ஊனெழுகு கழுமுட் படைக்கரத் தெந்தையொடு முயர்கயிலை மால்வரையின்மீ, தொண்கமல மங்கையர்கள் வெண்கவரி காலசைத் துபயபா ரிசமுநிற்பக்,—கானெழுது கூந்தற் றிலோத்தமை முதற்றேவ கணிகையர் நடிப்பமேவிக், காந்தளி னிசைந்துபொற் கடகமிட் டவிர்செழுங் கைத்தலத் தினிதினேந்தும்,—வானெழுது புத்தமிழ்தின் மதுரங் கனிந்தொழுகு மழலைப் பசுங்கிளிக்கு, வள்ளவா யமுதம் புகட்டிமகிழ் பூத்தருண வண்குமுத மலரினின்று,—தேனெழுகு வதுபோலு மென்சொற் பயிற்றுநின் செய்யவாய்

(ரு) ஐவாய் - சிங்கம். ஆவின் - பசுவினது. மஞ்சுகம் - கொக்கு.
(சா) கண்-மூங்கில். அருக்கம்-எருக்கு. சலிலம்-கங்கை. அலத்தகம்-செம்பஞ்சுக் குழம்பு. தெண்முத்து - தெளிந்த முத்துப்போன்ற பல். (எ) கழுமுள் சூலம். உபயபாரிசம் - இரண்டுபக்கம்.

முத்தமருளே, சிந்துபூந் துறைகுலவ வந்தகாந் திமதிநின் செய்ய வாய் முத்தமருளே. (எ)

கருதலர் தமைக்குடர் குழம்பச் சவட்டிக் கறைப்படு திறற் பெருமூரற், காலிற் றளைந்திட்ட நிகளந் துகட்படக் கந்துதறி யெ திருநிழலைப்,—பொருதுகட் கடையன லுகுத்துத் தடக்கைம் புரி க்கோ டுயர்த்தியதிர்கால், புடையெழத் தழைதுணைச் செவியிரட் டிக்கடைப் புனலிற் கடாங்கவிழ்த்திட்,—டுருமுறழ் தரப்பிளிறும் வெடிகுரலி னண்டமுக டுஞ்செவிடு படவெஞ்சினத், துடனதட் டிப் பணை பொருஉங்கா நிமிர்த்தலகி லும்பல்வான் றருவலைப்பத்,— தெருவிலத் தெய்வமலர் கமழ்நெல்லை யூரிறைவி செய்யவாய் முத்த மருளே, சிந்துபூந் துறைகுலவ வந்தகாந் திமதிநின் செய்யவாய் முத்தமருளே. (அ)

வேறு.

வெற்றி யுறப்பணி சித்தச னிக்குவில் வித்தைபெ றப்புரிவாய், மித்தை விருப்பி னெனக்குமு னற்பிணை மிக்கருள் கற்பகமே,— வற்றன் மரத்தினு ணட்பொரு சற்றுமின் மட்டிகண் முற்குறுகாய், மிச்சு வினத்தை வனத்து முடுக்கிய மைக்கண னப்பெடையே,— செற்ற மிகுத்தெரு மைத்தகு வற்செறு செக்கர்நி றத்தவளே, செப் பரு முத்தமி ழிற்கனி வுற்றுரு சிக்குமொ ழிக்கிளியே,— முற்று குழைக்க ணுதித்தவர் பத்தினி முத்தம ளித்தருளே, முக்க ணுடை க்குயி லொத்த வனப்பினண் முத்தம ளித்தருளே. (௯)

வேறு.

பதுமனுக்கன் றரியர்சித்தம் பயில்பெண்முத்தந் தருகவே, படிறுடைச்சண் டனைமுடிக்கும் பதுமைமுத்தந் தருகவே,— யதுலமெய்த்தொண் டினர்மனத்தொன் றமலைமுத்தந் தருகவே, யறம்வளர்க்குங் கரதலத்தன் பரசிமுத்தந் தருகவே,—குதுகுலத்

(அ) சவட்டி - அழித்து. உரல் - உரல்போலும். நிகளம் - சங்கிலியாகியதளை. கந்து - கட்டுத்தறி. இரட்டி - அசைத்துவீசி. உரும் - இடி. (௯) மரத்தின்-மரத்தைப்போலும். எருமைத்தகுவன்-மகிடாசுரன். (௧௦) படிறு-பொய். பதுமை - பாவைபோன்றவளே. அதுலம் - ஒப்பில்லாமை.

தெங் கணுநடிக்குங் குடிலைமுத்தந் தருகவே, குலவரைப்புங் கவன் வளர்க்குங் குழவிமுத்தந் தருகவே,—சதுமறைக்கின் கினிய ணிச்செஞ் சரணிமுத்தந் தருகவே, தமிழ்கொழிக்குங் கழை வனத்தின் றலைவிமுத்தந் தருகவே. (௧0)

முத்தப் பருவம்

முற்றிற்று.

ஆறுவது:

*வாரானைப்பருவம்.

என்று மழிவற் றொளிர்நலம்வேட் டிளஞ்சூ:ரியர்க ளிருவருள, திணைவார் செவிப்பா லடைந்திடல்போன் றிலங்குங் குழைக ளசைந்தாடத்,—துன்று மணிப்பொற் கலைசிறிது துவள மலைநேர் முலைப்பொறைக்குஞ், சுரும்பு முழங்குங் கருங்கூந்தற் சுமைக்குந் தளர்சிற் றிடையெனச்சொன்,—மின்றுன் பதுகண் டிரங்குதலின் மிழற்றுஞ் சதங்கைப் பதம்பெயர்த்து, மேலோர் வழுத்தக் கனல் வரைபோன் மிளிர்தாம் பிரத்தால் விதித்ததிரு,—மன்று ளிறைவ ருடனாடு மயிலே வருக வருகவே, வரைமால் வனத்துத் திருநெல்லை வடிவே வருக வருகவே. (௧)

சிலையொத் தவிர்வா ணுதல்வசம்பிற் செறிவேர் வகற்ற வருக மணற், சிற்றி லிழைத்தட் டுணுந்தாளச் சிறுசோ றெமக்குந் தர வருக,—நிலைபைத் தருநின் னுடன்முழுது நிறைதூ டுடைக்க வருகவிரை, நீரிற் குளிப்பாட் டிடவருக நெடுங்கட் கணிமை யிட வருக,—விலையெத் திசைக்கு மடங்காது மிளிர்பொற் பணிபூட் டிட வருக, மிகவென் மடிமீ திருந்தமுதம் விழைவிற் பருக வருக வியன்,—மலையத் தமிழ்கேட் டுளமகிழும் வாழ்வே வருக வரு கவே, வரைமால் வனத்துத் திருநெல்லை வடிவே வருக வருகவே. (௨)

---

(௧0) குடிலை - பிரணவப்பொருளா யுள்ளவளே. சரணி-பாதத்தை யுடையவளே. * வாரானைப்பருவம்-வருதலை விரும்பியபருவம். வாரானையென்பதில் ஆனை தொழிற்பெயர்விகுதி. (௧) மின் - மின்னல். மிழற்றும் - ஒலிக்கும். கனல்வரை - அக்கினிமலை. (௨) அட்டு - சமைத்து. நிலை - மோக்ஷநிலை.

தண்மைப் பொலிவான் மணிவானந் தரிக்கு மியல்பாற் சலதியி டைச், சாருந் தகையால் வளைகோட்டாற் றனிச்செம் புதனைத் தரு தலினால்,—வெண்மைப் படிவத் தாற்படரு மீன்க ளாற்கைக் கிளை மாக்கள், விதிர்ப்ப வீரெண் கலைவீசும் வியனா லரவ மேவிடலா,— லுண்மைப் படலுற் றூரிருளை யொதுக்க லாற்பே ரலவனென்று, முறலா லமுதப் பெருக்கமதா லொண்சீர் மதிய முறழுமெனும்,— வன்மைப் பொருநைத் துறையாடு மடவோ திமமே வருகவே, வரைமால் வனத்துத் திருநெல்லை வடிவே வருக வருகவே. (௩)

கலையை வளைத்த பிறைக்கோட்டைங் கரத்தோன் றுணைவன் றனைநோக்கிக், கவின்றோய் முகமா றுன்னுருவிற் காணு நிமித்தங் கழறுகெனக்,—கொலையை வளைத்த நெடுங்கதிர்வேற் குகவே ணமையின் றவருவகை, கொழிப்ப வொருமித் தென்னைமுத்தங் கொண்டு விளையா டுதற்கெனலு,—மலையை வளைத்த கணவரொடு மகிழ்கூர்ந் திளைய மதலைதனை, வாரி யெடுத்து மடியில்வைத்திவ் வாறின் றுணர்ந்தே மெனப்பேசித்,—தலையை வளைத்து முத்தமி டுஞ் சயிலக் குயிலே வருகவே, சாலிப் பதிவாழ் காந்திமதித் தாயே வருக வருகவே. (௪)

வாரா திருந்தா லினிநானுன் வடிவேல் விழிக்கு மையெழு தேன், மதிவா ணுதற்குத் திலகமிடேன் மணியா லிழைத்த பணி புனையேன்,—போரா தரத்தி னொடுபழக்கம் பேசேன் சிறிது முகம் பாரேன், பிறங்கு முலைப்பா லினிதூட்டேன் பிரிய முடனேக் கலை

(௩) தண்மை-குளிர்ந்தமேகம்+குளிர்ச்சி. மணிவானந்தரிக்கும்-அழகிய ஆகாயத்தில் தங்கும்+முத்துக்களையுடைய வெள்ளைநிறச் சங்குகளை அரித் துக்கொண்டுவரும். சலதி-கடல். வளைகோட்டால்-வளைகின்ற கோண லால்+வளையாகிய சங்கால். செம்புதனை-செவ்வையாகிய புதனை+செம்பை. கைக்கிளைமாக்கள் விதிர்ப்ப வீரெண்கலை-ஒருதலைக் காமமுடைய மனிதர்கள் நடுங்கப் பதினாறுகலை×கையையுடைய யானைமுதலியமிருகங்கள் நடுங்க (எதி ர்ப்பட்டவரை) இழுக்கின்ற காடியை அலை. உண்மைப்படலுற்றூரிருளை - உள்ளே களங்க மடைதலைப்பொருந்திஅரிய (புற) இருளை×மெய்ம்மை யடை தலுற்றவாது அரிய (அக) இருளை.பேரலவனென்றும்-பேரானதுஅலவனென் றும்×பெரிய நண்டு என்றும். அமுதம் - அமிழ்தம்×நீர். உறழும் . ஒக் கும். வரை - மூங்கில். (௪) துணைவன் - தம்பி. நிமித்தம் - காரணம். ஒருமித்து - ஒன்றுசேர்ந்து; அதாவது, தாய்தந்தையரிருவருடைய ஆறுமுக மும் ஒன்றுசேர்ந்து. (௫) ஒக்கலை - இடை.

யில் வைத்துத்,—தேரார் வீதி வளங்காட்டேன் செய்ப கனிவாய் முத்தமிடேன், றிகழு மணித்தொட் டிலிலேற்றித் திருக்கண் வள ரச் சீராட்டேன்,—ஶூரா ரிமவான் றடமார்பிற் றவழுங் குழந்தாய் வருகவே, சாலிப் பதிவாழ் காந்திமதித் தாயே வருக வருகவே. (ரு)

வேறு.

முத்தொழிற் கடவுளர்கண் மூவர்க்கு முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கட்கு, முதிர்சுவைக் கலைவாணி பீடமிவர் சங்கர முனிக்குங் குனிக்குங்கழைச்,—சித்தசனை வென்றுள தபோதனர்க் கும்புகழ்ச் சீகாழி வரதனுக்குந்,—திகழமா வாசையைப் பூரணைத் தினமெனச் செப்புமொரு தொண்டனுக்குங்,—கைத்தல முகிழ்த்தமுத தாரை யிற் றுதிசொலுங் கவிராஜ பண்டிதற்குங், கழறரிய பேருட் கடன்மடை திறந்தபடி கடையேற்கு முதவுகருணை,—வைத்தருளி யென்றென்று மறவாமை தரும்வண்ண மணிநிறப் பிடிவருகவே, வண்டமி ழுடன்குலவு தென்றல்கமழ் நெல்வேலி வளர்காந்தி மதி வருகவே. (சா)

உரவஞ்ச மதனுடலை யடலைபுரி சிவயோகி யுன்றாளில் வீழ்ந்தி றைஞ்ச, வொப்பா துதைப்பச் சடாடவியின் மலர்நின் றுதிர்ந்த மக ரந்தநுண்டூ,—ளரவஞ் சலிப்பவெங் கணில்விழ வுயிர்த்தமூச் சனிலநுத லழலைமூட்ட, வத்தழற் குருகுமம் புலியமுது பட்டணி யதட்புலி யெழுந்துசீறப்,—பிரவஞ்ச மாலொழிப் பவர்களுட் பர சோடு பிறங்குபிணை கண்டு வெருள்காற், பிரியமுடன் வருகென வழைக்குநின் விழித்துணைப் பேரழ கினுக்குளோல்கி,—வரவஞ்ச முறுவன்மிக் கலர்குமுத மலர்போலும் வாய்ப்பசுங் கிளிவருகவே, வண்டமி ழுடன்குலவு தென்றல்கமழ் நெல்வேலி வளர்காந்தி மதி வருகவே. (எ)

வேறு.

பருவதாரி முதல்விண்ணோர்கள் பரவுமேனை புதல்வியே, படி யில்வாழு முயிர்களாய பயிர்களுண்டு மெழிலியே,—யிருவர்தேட

(சா) இவர் - ஏறுகின்ற. ஒரு தொண்டன் - அபிராமிபட்டர். (எ) உரம் - நெஞ்சு. அடலை - சாம்பல். மூச்சனிலம் - மூச்சாகிய காற்று. அதட்புலி - தோலாகிய புலி. பரசோடு-பரசுதலுடன். ஒல்கி-நாணி. (அ) பருவதாரி - இந்திரன்.

வரியர்பாக மிசையுமாசை மணிவியே, யிடைவிடாது துதிசெய் வார்த மிதயமேவு முதல்வியே,—பருவவாத ரறியொணாத வமல ஞான சொருபியே, யறிவினானும் விழிகளாலு மயில்வதாமி னமிழ்தமே,—மருவலார்முன் வெருளுறாத வலிமையீய வருகவே, வளமைமீடு திருநெல்வேலி வளர்குமாரி வருகவே. (அ)

மண்பெணிதிய மென்றுசுழலும் வம்பின்முபல லருகவே, வந்துதொழுமெ யன்பர்கவலை மங்கியிதய முருகவே,—சண்பை முனிவன் வென்றகயவர் தஞ்சொல்வலிமை கருகவே, சந்தவரை கொள் கும்பனனைபர் சங்கமகிமை பெருகவே,—நண்பில்புதுமை துன்றுமுடலை நம்புநிலைமை திருகவே, நஞ்சவினைஞ ருந்தொன் மறைசொ னன்றின்மனது சொருகவே,—பண்புமருவு தொண் டர்பலர்கொள் பண்டையமுது பருகவே, பைந்தண்மையினி னின்ற முதல்வர் பங்கின்விமலை வருகவே. (கூ)

உலவைபயிலு மணிகொள்பணிக ளுடையள்வருக வருகவே, யுடலின்மருவு புழுதியழகொ டொழுகவருக வருகவே,—யிலவு தளர முகிருமருண விதழிவருக வருகவே, யெழுதலரிய சுருதி பரவு மிறைவிவருக வருகவே,—யலகில்பவமும் விரைவி லொழித லருளவருக வருகவே, யடியர்கலிபை யிகலைமுனியு மமலைவருக வருகவே,—மலபமனைப விமபமுதவு மதலைவருக வருகவே, மறு வில்கழையின் முதல்வர்தலைவி வருகவருக வருகவே. (க0)

வாரானைப் பருவம்

முற்றிற்று.

(அ) அருவ-சுருங்கிப்போதலுடைய. அயில்வது-உண்பது. (கூ) அருக-குறைய. சண்பை - சீகாழி. கும்பன் - அகத்தியமுனிவர். நஞ்சவினைஞர்-நஞ்சுபோன்ற கொடுந்தொழில் செய்வோர். திருக-மாறுபட. (க0) உலவை - காற்று. இலவு-இலவம்பூ. அருணம் - சிவப்பு.

ஏழாவது:

அம்புலிப்பருவம்.

முருகவிழு முண்டகச் செழுமலரை யொண்டிரு முகச்செவ்வி யாலொடுக்கி, முபலுறும் பலகலை நிறைந்தாசை யிருளினை முருக்கி மே னெறியினெய்திப்,—பெருகுதண் குவலயம் பூப்பநில வுற்றெ மது பெம்மா னிடக்கணுகிப், பிறிதிணையில் புலவனை யளித்துமீ னினமிகப் பிறழுமலை மீதுவந்தோ,—ருருகெழு பகற்கடவுண் மறைதர விளங்கொளிபொ டுலவிப்பிசை வடிவமோங்கி, யுன்பெய ருறப்பெற் றுனக்கிணை யெனப்பலரு மோதுதவி னுவகைமிஞ்சி,— யருகில்வரு கென்றழைக் கின்றனிவள் பண்பறிந் தம்புலீ யாடவாவே, யாய்ந்ததமிழ் நெல்லைவளர் காந்திமதி வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே.

செல்வியைத் துணையெனக் கோடலாற் சிலநீபாது சிங்கத்தி லேறிவரலாற், சேயதாங் கந்தனை விரும்பலாற் பைந்தகைச் சினை மாலுடன் றோன்றலாற்,—கல்விமா னத்திவரு மாண்புமலி வுற்றொ ளிர் கலாநிதி யெனத்திகழ்வதாற், கருமையங் குறமானை வைத் தாள லாலன்பர் கனியமுத் தந்தருதலாற்,—பல்விதத் தஞ்சகோ ரக் கவி யொதுங்கப் பயக்குமின் னருள்வண்மையாற், பசியகதிர் விடுத லா னின்பண்பெ னம்மையொடு பகர்வதற் கிசைவாகுமா,—லல்வி ழைந் தயர்கருங் கூந்தற் பிராட்டியுட னம்புலீ யாடவாவே, யாய் ந்ததமிழ் நெல்லைவளர் காந்திமதி வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே.()

---

* அம்புலிப் பருவம் - சந்திரனை விளையாட அழைக்கும் பருவம். (க) ஆசை - திசை X இச்சை. குவலயம்பூப்ப - குவளைமலர X உலகமுண்டாக. நிலவுற்று - கிரணத்தைப் பொருந்தி X விளங்கி. இடக்கண் - இடதுகண் X இடப்பக்கம். புலவன் - புதன் X முருகக்கடவுள். ஒளி - வெண்ணிறம் X பசிய நிறம். உன்பெயர் - உன்னுடைய பெயராகிய காந்திமதி. (உ) சிங்கம் - சிங் கராசி X சிங்கவாகனம். சேயதாங்கந்தனை - சிவப்பாகிய ஆகாயத்தை (செவ்வா னத்தை) X புத்திரனுகிய குமாரக்கடவுளை. பைந்தகைச் சினைமால்-பசிய அழகு டைய சூல்கொண்ட மேகம் X அம்மேகம் போன்ற விஷ்ணு. கல்விமானத்தி வரும் - கல்வியின் பெருமையை விரும்பி வரும் X கல்லாற் செய்த விமானத்து ளெழுந்தருளி யிருக்கும். கருமையங் குறமானை - கருநிறம் அங்கு பொருந்த மானை X கருநிறமுடைய அழகிய குறப்பெண்ணை. அஞ்சகோரக்கவி - அழகிய சகோரப் பறவையின் வறுமை X பயப்படத்தக்க அகோரம் (மிகக்கொடுமை) ஆகிய தரித்திரம்.

செம்மையுறு கணவர்தங் கனல்விழிச் சிசுவுணத் திரண்முலைப் பாலருத்துஞ், செவிலியரி லாரலந் தேவியரை யேவலிற் சித்தத்து நட்புவைத்தோ,—கொம்மைமுலை மேனையினி துதவுமை நாகனைக் கொதிவார் திரைக்கடலெனக், கூறுநின் னன்னைமிக் காதரிக் கும் பெருங் கொள்கையை மனங்குறித்தோ,—மும்மையுல கும்புகழ முதிர்நலம் புனைபாண்டி முதன்மைபெற வரசுபுரிவான், மோலி யணி யுந்தினத் துன்மரபின் மதலையா முறையுணர்ந் தோவழைத் தா,—ளம்மையின் சும்மையை யொளித்தருளு மம்மையுட னம்புலீ யாடவாவே, யாய்ந்ததமிழ் நெல்லைவளர் காந்திமதி வல்லியுட னம் புலீ யாடவாவே. (ங)

நீயுமொரு சுடராவை யெனினுமிவ ளெங்கெங்கு நிலவருட் சுடராயினு, ணிறைகலைகள் பதினு றுனக்கறிஞர் தொன்னூ னிகழ் த்துகலை யெட்டெட்டுமிக்,—கேயுமிவ ளுக்குநீ மாதத்தி லோரோ ர்கா லிடபத்தி லேறிவருவா, யெந்தைவேய் முத்தரொடு மெப் போது மிடபத்தி லேறியிவள் பவனிவருவா,—டேயும்வெண் மே னிகொடு தானவர்க் கஞ்சுறுவை செல்வியிவ டன்கரத்துச், சிறுவனு மவர்க்கெம னெனக்குலவு வானுயிர்த் திரண்முதற் பகரனைத்து,— மாயுமவை யல்லாது நிற்குமிவ ளுளமகிழ வம்புலீ யாடவாவே யாய்ந்ததமிழ் நெல்லைவளர் காந்திமதி வல்லியுட னம்புலீ யாட வாவே. (ச)

செங்கதிர்மு னின்னொளி மழுங்குமிவ ளவனுடற் றிகழொளி மழுங்கல் செய்வாள், சேர்ந்துபல கோளுனைச் சூழுமொரு கோளு மிவள் சீரடியர் முன்னுமணுகா,—வங்கமுறழ் வெள்ளிய வனப் பனீ யிவளெண்ணின் மாற்றுயர் பசும்பொ னனையாண், மாதத்தி லொருநாட் சுகம்பெறுவை யிவளென்றும் வளர்சுகா னந்த வடி வாள்,—சங்கர னுனைத்தாளி னுலரைத் தானிவள் சரண்பணிந்

(ங) செவிலியரில் - செவிலித் தாய்மார்போல. ஆரலந்தேவியர் - கார்த்திகை முதலிய ஆறுமனைவிகள். மைநாகன் - ஒருமலை. உன்மரபு - சந்திர குலம். அம்மை - வருபிறப்பு. (ச) இடபம் - இடபராசி. (ரு) கோள்- கிரகம் + குற்றம். வங்கம் - ஈயம். ஒருநாட்சுகம் - சூரியனொடு சேர்ந்திருக்கு மின்பம்.

தேவல்புரிவான், றனிமண் டலத்தனீ யிவளுல கனைத்தையுந் தந்த சிறு பண்டியுடையா,—ளங்கா நிமிர்த்துனை யழைப்பதரி தல்லவோ வம்புலீ யாடவாவே, யாய்ந்ததமிழ் நெல்லைவளர் காந்திமதி வல்லி யுட னம்புலீ யாடவாவே. (ரு)

சற்றுநீ யொருதனுவில் வாழ்குவை யலாதுயிர்த் தனுவெலாம் வாழவறியாய், தனியாய கடகந் தரிப்பா யலாதிரு தகைக்கடக மங் கைதரியாய்,—மற்றுநீ யொருமானு ளாயலா திவள்போலும் வதன த்தி லிருமானிலாய், மன்னுமொரு வாயாம்ப லுங்கலது மிக்கநால் வாயாம்பன் மகிழநடவாய்,—பற்றுகும் பமதொன்றி னிற்பா யலா தன்பர் பலகும்ப மூடுநில்லாய், பரிவினின் குறைவினைக் கருதா தழைக்கின்ற பண்புன ததிட்டமன்றோ,—வற்றுமிழை யொத்திலகு சிற்றிடை மடப்பிடியொ டம்புலீ யாடவாவே, யாய்ந்ததமிழ் நெல் லைவளர் காந்திமதி வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (சு)

வேறு.

பிடித்துத் தினமுங் கடற்படிந்தும் பெருவா னுலக நதிகுடைந் தும், பெற்ற பயனியா துரைகுரவற் பிழைத்த பழியும் பிறங்கெ யிற்றுற்,—கடித்துக் கொடும்பாம் புமிழ்துயருங் கறையுங் கயரோ கமுந்தனிப்பொற், கமலத் தடந்தோய்ந் தம்மைமஞ்சட் காப்புட் பருகிற் கழிந்திடுமே,—படித்துப் படித்துப் புகன்று மெண்ணிப் பாரா யொருசற் றேனுமதி, படையாவுனக்கு மதியெனும்பேர் பகர்ந்த தெவரோ பலநாளு,—மடித்துப் பாலும் புகட்டுவரோ வாட வாரா யம்புலியே, யருள்வேய் வனத்தெம் மாசியுட னடவாரா யம் புலியே. (எ)

சொற்ற லரிய பழம்பாடற் சுருதிப் பொருளோர்ந் துளதுணி வாற், சுவேத முனிகா லணைக்கடந்து சுகம்பெற் றிடவித் தல மலவோ,—கொற்ற மிகுமாற் றங்கரையிற் கொடிதா மிகலோ ருட னுறல்போய்க், கோதை யிவள்பூங் கழற்றுணையிற் குலவு மினத்திற் கூடிடலாங்,—கற்ற தமிழ்நா வலரிசைத்தேன் களித்துண் டிடலா

(சு) தனு - தனுசுராசி + உடல். கடகம் - கடகராசி × கங்கணம். இரு மான் - இரண்டு மான்போன்ற கண். நால்வாயாம்பல் - தொங்கிய வாயை யுடைய யானையாகிய விநாயகர். கும்பம் - கும்பராசி × கூட்டம். (எ) பிடி த்து - பற்றி. குரவன் - குரு. கறை - களங்கம். கயரோகம் - தேய்கின்ற பிணி.

மறம்வளர்த்த, கையா லழைப்ப தறிந்திலையோ கரும்பு தின்னக் கூலியுண்டோ,—வற்ற மிதுபோல் வாய்ப்பரிதா லாட வாரா யம்புலியே, யருள்வேய் வனத்தெம் மாசியுட னாடவாரா யம்புலியே.()

வேறு.

தார்மலி தோள்பெறு தானவ ராருயிர் சாடோர் வெம்படையா, டாளுந்தை யார்தலி னீசடை வாயுறு சார்போ ரின்றிலையோ,—கூர்மழு வாள்கொளுன் மாதுலன் மாமுடி கூறு மன்றொருநாட், கூனுட றேய்தர லான்மெலி வானது கூறு ருண்டுகொலோ,—வேர் மலி லேமழி லேயினி தோரிற கீயா யென்பவர்போ, லேசறு தாயிவ ணீவர நாடுத லேதோ நின்றவமே,—வார்மரு பூண்முலை யாரிகழ் வாரினி வாவா வம்புலியே, வானுயர் வேய்வனம் வாழ்வடி வாளிடம் வாவா வம்புலியே. (கூ)

இலகுரி மையினிவண் மகிழ்தர விதுவரை யிங்கே வந்திலையா, லினியொரு சிறிதுளம் வெகுளுமுன் முதன்மக வென்றே துங் கரிதா,—னுலவுறு முனையொரு கவளம தெனவெளி துண்டா லென் செய்குவா, யுதயனொ டிருகர மலரிடை புதைபட லுண்டோ வின்று கொலோ,—வலகறு புகழ்பெறு சிறுமக னயிரொடி லந்தோ வெங்க டைவா, யகல்வெளி தனிலெங னெவணுற நினையினு மங்கா ரின்றி லளோ,— மலர்தலை யுலகினை யருண்மலை மகளெதிர் வந்தா டம் புலியே, வளமலி கழைவன வடிவுடை யவளிடம் வந்தா டம்புலியே.

அம்புலிப் பருவம்

முற்றிற்று.

(அ) அற்றம் - சமயம். (கூ) உதை - ஊடற் காலத்தில்மிதிக்கு மிதி. மாதுலன் - மாமனாகிய தக்கன். (கா) உதயன் - சூரியன். புதைபடல் - சிவபிரான் கண்ணாயிருக்கின்ற இடத்து அம்மை கையால் மூடப்பெறுதல். எஙன் - எவ்விதம். எவண் - எவ்விடம்.

எட்டாவது:

*அம்மானைப்பருவம்.

இரசித விலங்கலொத் துலவியம ராபதிக் கிறைமகிழ வரும்வா ரண, மிகல்கதுவு முற்கைக ளெனப்பயந் தோடவெளி திம்பர்கின் றும்பர்தாவிப்,—பிரசமல ரைந்தருவில் விளையாடு மந்திபல பில்கு தேங் கனிகளெனவுட், பெருமிதத் திற்கருங் கைநீட்டி முயலமெய்ப் பிரணவம் பொலியும்வேதச்,—சிரசினி னடித்திடுநின் முகமதியை வேட்டெழுஞ் சேதாம்பன் மாதர்சுற்றித், திரிவது கடுப்பநின் செங் கையம் பங்கையத் தேவியரை மேவிமீளு,—மாசிளம் பரிதிகளென ப்பதும ராகமணி யம்மானை யாடியருளே, யழகார்ந்த திருநெல்லை மகிழ்காந்தி மதிவல்லி யம்மானை யாடியருளே. (௬)

சோதிமிகு மகளங்க நின்முக மதிப்பாங்கர் சூழ்ந்திடை யறு திமைக்குந், துய்யவெண் டாரகைக் கணமதென வாடகச் சூடகச் செங்கைவனசப்,—போதினின் றிளநிலா வெள்ளிமணி துள்ளிவீழ் பொற்பெனவ மலர்தன்னொடும், போற்றுமொரு தாய்வயி னூதி த்துவாழ் கயிரவப் பூவைய ரெனுந்தங்கையர்க்,—கோதினிய கண வன்வரு கைக்குள மகிழ்ந்தெதிர்கொ டுற்றுப சரித்தழைத்தற், குய்ப்பக் கதித்தினி தெழும்புதம் பிள்ளைவெள் ளோதிமத் திரள தெனநீ,— டாதிசத் துவசார மணியவெண் ணித்திலத் தம்மானை யாடியருளே, யழகார்ந்த திருநெல்லை மகிழ்காந்தி மதிவல்லி யம் மானை யாடியருளே. (௨)

மண்டுமலர் மணமல தியற்கைமண மலிதருநின் வார்குழற் கிணையாமெனும், வல்லிரு ளிணைப்பாதி மதிநுதற் கணைதொட்டு வளைபுருவ விற்சமரினீ,—கண்டதுண் டம்பலபடுத்தியு மவற்றினைக்

---

* அம்மானைப் பருவம் - அம்மானை விளையாடும் பருவம். (௧) இரசி தம் - வெள்ளி. கதுவு - பற்றுகின்ற. உற்கை - கொள்ளிக்கட்டை. சேதா ம்பல் - செங்குமுதம். (௨) தாரகைக்கணம் - நட்சத்திரக்கூட்டம். ஆடகச் சூட கம் - பொன்வளையல். கயிரவம்-ஆம்பல். கணவன் - நாயகனாகிய சந்திரன். உய்ப்ப- செலுத்த. கதித்து-மேலோங்கி. ஓதிமம் - அன்னம். சத்துவம் - சத்துவகுணம். (௩) பாதிமதி - அர்த்த சந்திரன்போன்ற.

கந்துகத் தாடலேய்ப்பக், காமனை யெரித்துமுன தாசைமேற் கொண் டுவளர் கழைவனச் சிவயோகிபால்,—வெண்டாள முறுவலொடு மம்மைநீ தூதுக்கு விடுகுயில்க ளென்னநின்கை, மென்கமல மலர்மீது பல்காற் பறந்துநனி வீழுமறு காளிகர்ப்ப,— வண்டமு மகண்டமு நிறைந்தாடு வாய்மீல வம்மானை யாடியருளே, யழகார்ந்த திருநெல்லை மகிழ்காந்தி மதிவல்லி யம்மானை யாடியருளே. (௩)

வெஞ்சூட் டெடற்பரிதி யோராழி யந்தேர் விசித்தவாம் புரவி யேழு, மேலைநிலமீதிற் றழைந்தட ரிளம்புலெனும் விழைவொடுத நாவளைக்கச்,—செஞ்சூட்டு வாரணப் புட்கொடி பிடித்துலவு செவ் வேளு மைவார்கடற், செயமுரச வேளுந்த மூர்திகளை நேடித் திகைத்துத் திரிந்தலுத்துப்,—பஞ்சூட்டு மெல்லடிப் பாவையரி லாடலைப் பழகுமொழி வழுவுறுமற், பகர்தலைக் கொடுகண்டு கொள் ளுவெத் திகையும் பசும்பிரபை வீசமேனை,—யஞ்சூட்டு மணமலர்க் கோதைநீ மரகதத் தம்மானை யாடியருளே, யழகார்ந்த திருநெல்லை மகிழ்காந்தி மதிவல்லி யம்மானை யாடியருளே. (௪)

இருணசிக் குங்கதிர்த் தாளவம் மனைபொன் னிழைத்தவம் மனைசெந்நிறத், திலகுமின மணிகுயிற் றம்மனையொ ணீலத் தியங்கு மம் மனைமரகதத்,—தருணமணி யம்மனையிவ் வைந்துந் தொகுத்து வெண் டாமரைப் பனுவலாட்டி, தாக்கணங் கடுதொழி லுருத்திரி மயேச்சுவரி தனிமனோன் மனியாமென,—நிருணயிக் கும்பெயரி னைவகைச் சத்திகளு நின்பா லுதித்தொடுங்கா, நிற்பரென வாரண நிகழ்த்துமு துரைநிலை நிறுத்திடக் காட்டுநெறிபோ,—லருணவிக சிதமலர்ச் செங்கைமலை மங்கைநீ யம்மானை யாடியருளே,யழகார்ந்த திருநெல்லை மகிழ்காந்தி மதிவல்லி யம்மானை யாடியருளே. (௫)

கந்துகத்தாடல் - பந்துவிளையாடுதல். எய்ப்ப - ஒப்ப. அறுகால் - வண்டு. (௪) விசித்த - கட்டிய. செஞ்சூட்டு - சிவந்த உச்சிப்பூ. ஊர்திகள் - மயில், கிளி. நேடி-தேடி. பாவையரில் - பெண்கள்போல. கொடு - (உட்)கொண்டு, உள்ளே நினைத்து. (௫) நசிக்கும் - கெடுக்கும். குயிற்று - பதித்த. தருணம் - புதுமை. தாக்கணங்கு - இலக்குமி. நிருணயிக்கும் - நிச்சயிக்கும். அருணம் - சிவப்பு.

வேறு.

பாடற் கலைவா ணியுந்திருவும் பலகுற் றேவல் புரிந்திடப்பின், படர்குஞ் சினநேர் மெய்யடியார் பண்பி னளவிற் பயனனந்தம்,— வீடற் பொடுதந் தருள்கருணை மீனத் தடங்க ணிருமருங்கும், வெங் கா ளிமநச் சிருட்படல மிடையுந் தனிக்கந் தரப்பெருமா,—னூடற் கலகந் தனில்விலைா னுனக்கென் றெழுதி யொப்பமும்வைத், துது வுங் கிரய சாதனப்பொன் னோலைக் குழைதொட் டலைத்தாட்ட,— வாடற் கொடிநெல் வேலியுமை யாடியருளா யம்மானை, யறமெண் ணுன்கும் வளர்த்தசெல்வி யாடி யருளா யம்மானை. (௬)

கொங்கார் குவளை விழிபாடக் கொடிநேர் செவிப்பொற் குழை யாடக், குளிர்முத் தார முலையிளநீர் குலுங்கி யாடக் குனிபுருவப்,— பைங்கார் முகங்க ளிணைந்தாடப் பாதி மதிவா ணுதல்வரம் பிற், பனிவேர் வாடக் கனிவாயிற் படிக்குந் தமிழ்நின் றூடவெழிற்,— சங்கார் தடங்கைத் துணையாடத் தழைசை வலப்பூங் குழல்பிடரி, தன்னிற் சரிந்து சரிந்தாடத் தனிவேய் வனத்துத் தலைவர்மகி,— ழுங்கார் மேனி யசைந்தாட வாடி யருளா யம்மானை, யறமெண் ணுன் கும் வளர்த்தசெல்வி யாடி யருளா யம்மானை. (௭)

மணிதேர் சாலிப் புலவரிசை வளையுந் தழையும் புலவரிசை, மறையோ ரகத்தின் முத்தீயும் வளருங் கழைகண் முத்தீயும்,— பணிநேர் சினத்து மாதரங்கம் பயிலும் பொய்கை மாதரங்கம், படர் வான் மின்னைக் கொடிதிகழும் பலவா மணிப்பொற் கொடிதிகழும்,— கணிநீர் கடந்து வாசிக்குங் காவிற் கிளிநூல் வாசிக்கும், கைமா வினங் கள் கனமடுக்குங் கவின்கோ புரங்க கனமடுக்கு,—மணிகூர் நெல் லைப் பதிக்கரசி யாடி யருளா யம்மானை, யறமெண் ணுன்கும் வளர்த்த செல்வி யாடி யருளா யம்மானை. (௮)

---

(௬) காளிமம் - கறுப்பு. நச்சு - நஞ்சு. (௭) கொங்கு - வாசனை. சைவலம்-பாசிக்கொத்து. (௮) மணி-முத்து. புலவரிசை-நன்செய் ஒழுங்கு. புல வரிசை - வித்துவான்கள் பாட்டு. முத்தீ - காருகபத்தியம், தக்கணாக்கினியம், ஆகவனீயம் என்னு மூன்றுதீ. சினத்து - கோபத்தையுடைய. மாதரங்கம் - பெரிய அலை. மாதரங்கம் - பெண்கள் சரீரம். கொடிதிகழும் - கொடியதாக இகழும். கணி - மருதம். வாசிக்கும் - மணக்கும். கனம் - மேகத்தை. மடுக் கும் - கலக்கும். ககனம் - ஆகாயம்-

வேறு.

சொற்பொரு ளாய்மணி யிற்சுட ராயுயிர் தோறுறு மம்மே
மெய், துப்புர வாதிய நற்குண மேவிய தூயவர் பண்ணீடு,—கற்பக
நேரரு மைப்புக ழாகரி காதகர் நண்ணுத, கட்கடை தோயும ழைக்
கரு ணாநிதி காதலி னெந்நாளும்,——விற்பன மீறிவ ழுத்துகு லேசுர
மீனவ னென்னுரை,மிக்குறு தானைகொ டுர்க்கையி னுலடும் வீறொடு
வின்னரு,—மற்புத வேணுவ னத்தினர் சேர்குபி லாடுக வம்மானை,
யற்றமெ லாமறி வுற்றருள் கூர்மயி லாடுக வம்மானை. (௯)

செய்யுத் தாபுலம் வைகுற் றொருமுறை தென்முக மாநடைகூர்,
செல்வக் கவுடனுன் மெய்யற் புறும்வகை திண்மைபி னுடிடுநாள்,-
சையத் துயரிய புல்வைப் பினைமுது சன்னிதி மால்விடையோர்,
சைகைக் குறியுணர் வெய்தித் தினவரு டன்மையு மாலயமார்,——,
மைபப் பிதழிபில் வில்வத் தழைதரு வன்னியின் மாவடுநீண்,
மல்லற் றிகிரியி லல்லித் திருமலர் மன்னுற வீதலுநே,—ரையர்க்கள
வறு மையற் றருபிடி யம்மனை யாடுகவே, யல்லைப் பொருகுழ னெல்
லைப் பதியுமை யும்மனை யாடுகவே. (௧0)

அம்மானைப் பருவம்

முற்றிற்று.

---

(௯) துப்புரவு - ஒழுங்கு. பண் - பாட்டு. ஆகரி - இருப்பிடமாயுள்ள வளே. காதகர் - பாதகர். தானை - சேனை. அற்றம் - சோர்வு. (௧0) கவுடன் - கவுடதேசத்தரசன். சையத்து - மலைபோலும். சைகை - சைக்கினை. மை - மேகம். தருவன்னியில் - வன்னி விருக்ஷத்தில். திகிரி - மூங்கில். அல்லி - அகவிதழ். திருமலர் - தாமரை. நேர் - செய்த.

ஒன்பதாவது:

* நீராடற் பருவம்.

வான்மருவு மலையமலை யின்றிரு முலைப்பான் மடுத்தலாற் கூட லாளு, மன்னங்க வளைவைத் திருத்தலா லமணரா வருபவர்க் கூறு செயலான்,—மேன்மருவு நெறியன்ப ராடவே தக்கதவம் விளைவிற் பொருத்தும் வலியான், மிளிர்முத் தலைப்பாணி யம்பரஞ் சார்தலால் வியனார் மதிப்பொலிவினாற்,—றேன்மருவு கட்பூவை யென்பினில் வருத்தலாற் றிகழ்தோணி யூர்தரலினாற், செம்பாக மன்னுசீ ரம் பதிக மோதலாற் றிருஞான சம்பந்தரைப்,—போன்மருவு கருணைப் புகழ்ச்சிந்து பூந்துறைப் பொருநைநீ ராடியருளே, பூசுரர் வழுத்து முயர் வேசக வனத்திறைவி பொருநைநீ ராடியருளே. (க)

மின்பயில் கருங்கொண்டன் மரகதச் செய்குன்றின் மிளி ரிந்து காந்தமணிமா, மேடைப் பரப்பிலுநல் சுதரிசன வாட்பனை, விநோதன்வட பத்திரத்தின்,—மன்பயோ ததியிற் குலவுவல்காட் டணிநெல்லை வடிவேயொன் முத்திருக்கும், வால்வளைகொள் செவி யுமற் றார்பணி மிகுத்தோங்கி மருணீக்கி யென்றுநிகழ்பே,—ரின்ப

---

* நீராடற் பருவம் - நீர் விளையாடற் பருவம்.

(க) மலையமலை யின்றிருமுலைப்பால் மடுத்தலால் - இமயமலையிற்பிறந்த நின்மலசொருபியே உன்னுடைய திருமுலைப்பால் உண்ணலால் X பொதிகை மலையினின்று பெரிய முல்லைநிலப்பக்கங் கலந்துவருதலால். கூடலாளு மன்னங்க வளைவைத்திருத்தலால் - மதுரையை யாளும் பாண்டியராசனுடைய சரீரக்கோணலை நிமிர்த்தலால் X கூடுகின்ற இருளையாளும் சந்திரனுடைய சரீரம்போலும் (வெள்ளிய) சங்கங்களைவைத் திருத்தலால். அமணரா - சமணராக X நிருவாணிகளாக. ஊறு - இடையூறு. அன்பராடவேதக்கதவம்-தொண்டர் கொண்டாட (திருமறைக் காட்டில்) வேதங்களா லடைக்கப்பட்ட கதவை X அன்பர் ஸ்நானஞ்செய்யவே தகுந்த தவத்தை. முத்தலைப்பாணியம்பரம் - சூலபாணியாகிய அழகிய பரம்பொருளை X முத்துக்களையுடைய அலைநீர் சமுத்திரத்தை. மதி - அறிவு X மதித்தல். தேன் - வண்டு X தேன். கட்பூவை - கண்ணையுடைய பெண் + தேனையுடைய மலரை. என்பு - எலும்பு. தோணியூர்தரலினால் - சீகாழி நகரங்கொடுத்தலால் + தோணியூர்ந்து செல்லுதலால். செம்பாகமன்னு - செவ்விய பக்குவ நிலைபெற்ற + செம்பு உண்டாக நிலைபெற்ற. அம்பதிகம் - அழகிய தேவாரப் பதிகம் X நீர்மிகுதி. வேசகம் - மூங்கில். (உ) இந்து காந்தமணி - சந்திரகாந்தக்கல். சுதரிசனம்-சக்கரம். வடபத்திரம்-ஆலிலை. பயோததி - பாற்கடல். செவி - காது X அழகு. பணி - தொண்டு. X பாம்பு.

முற் கொண்டொரு பெருங்கன் மிதப்பச்செய் திருதோணி வந்தில கவே, யேரிசையு முழவார வாரமிட் டெவராலு மிகழ்வரிய தாம் பிரபலம்,—பொன்புடை பொதுக்குதவி னெய்திவா கீசர்நிகர் பொருநைநீ ராடியருளே, பூசுரர் வழுத்துமுயர் கீசக வனத்திறைவி பொருநைநீ ராடியருளே. (௨)

காதலர் நறுங்குவளை காலில்விழ வடர்நெடுங் கட்கருங் குவளை சேப்பக், கர்மர்நா சியிலணியு முத்தஞ் சிவப்பக் கதிர்த்ததுவ ரிதழ் வெளிர்ப்பத்,—தாதல ரலங்கல்புனன் மங்கைக்கு மெய்திடத் தனாவி யின் பத்தமிழ்தருஞ், சடையனா ருளமறை செப்புவரு ணத்துய ர்வு தாங்குபல் கலைதோய் வுறப்,—பாதலமெ லாமோதி வாங்குதி ரை நீள்கயம் பற்றிமின் னரவமணிவான், படர்சந்தின் வலியபெரு முடலைத் தீர்த்தருட் பரவையொடு சங்கமித்துப்,—பூதலம் புகழ்தரந மாரூர ரிற்குலவு பொருநைநீ ராடியருளே, பூசுரர் வழுத்துமுயர் கீசக வனத்திறைவி பொருநைநீ ராடியருளே. (௩)

மிகுந்தளக பாரச் சொருக்கவிழ்ந் தெங்கணும் விரிந்திடவி னறலொழுக்க, மெத்தப் பபப்பட் டமிழ்ந்திடக் கெண்டைமை விழிக் கஞ்சி யுகளவளையு,—முகுந்தரள ராசியு மிடற்றினெ டெயிற்றிற் கொ வாமைதேர்ந் தலறநெரிய, வொண்சுணங் கவிர்முலைக் கெதிர் புற் புதங்கண்முழு துடையவுந் திக்கொப்பெனத்,—தகுந்தகை

முற்கொண்டு - முதலாவது கொண்டு × நேரேகொண்டு. இருதோணிவந்து - இரண்டு தோளிலுயர்ந்து × பெரிய தோணி வந்து. உழவார வாரமிட்டு - உழவாரமென்னும் படையை மாலையாக அணிந்து × உழவுகள் பொருந்த நீரைச் செலுத்தி. பொன்புடை - (உழவாரப் பணிவிடைசெய்த இடத்தி லெழுந்த) பொன்னை மதிற் பக்கத்தில் × பொன்னை (இரண்டுகரைப்) பக்கத்தில். வாகீசர் - திருநாவுக்கரசு நாயனார். (௩) சடையனார் - சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பிதா. வருணத்துயர்வு - ஆதிசைவகுலத்தி னுயர்ச்சி. பல்கலை - பல பதிகமாகிய கலை × விரிந்த கரை. பாதலம் - பரந்த சிவஸ்தலம் × பாதாளவுலகம். வாங்குதிரை - தாவுகின்ற குதிரை × வளைந்த அலை. கயம் - யானை × குளம். அரவமணிவான்படர் சந்தின் - பாம்பை யணிவானாகிய சிவபிரான் செல்லுகின்ற தூதால் × ஓசையைப்பொருந்தி ஆகாயமளாவிச் செல்லுகின்ற சந்தனமரத்தின். பெருமுடலைத்தீர்த்து - பெரிய பிணக்கை நீக்கி + பெரிய அடிமையலைத்து இழுத்து. பரவை - பரவைநாச்சியார் × கடல். சங்கமித்து - கூடி. ஆரூரில் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைப்போல். (௪) அறல் - கருமணல். உகள - துள்ள. வளை - சங்கு. எயிற்றிற்கு - பற்களுக்கு. புற்புதம் - குமிழி. உந்தி - கொப்பூழ்.

பெறப்பல தரஞ்சுழித் துச்சுழி தபக்கமென் புறவடிக்குத்,தாழ்வுறல்
குறித்துறுப் பைந்தையு மொடுக்கிமெய்த் தவர்களிற் கமடம்வரு
மே,—புகுந்தவ னுறப்புரியு முருவப் பசுந்தோகை பொருநைநீ
ராடியருளே, பூசுரர் வழுத்துமுயர் கீசக வனத்திறைவி பொரு
நைநீ ராடியருளே. (௪)

மதியத் திலங்குமுக விருளையர்நி னருள்மேனி வருடவயி
ராணிபொன்மை, வளரரி சனச்சுண்ண மாதிய நறுங்கலவை வட்
டின்முன் னேந்தவானோர்,—துதியற் புதம்பெருக மலர்மாரி
தூஉய்த்தேவ துந்துபி முழக்கியாடச், சூர்மகளிர் குரவையிட்
டயல்சூழ நின்றனை துவட்டா செயுந்திமகத்,—துதியற் பொருந்தகு
வன் வெருளக் குடங்கையி லுளுந்தளவை யாக்கிமுந்நீ, ருண்ட
தமிழ் முனிநீர்மை கண்டுகர நதிநீரை யுண்ணவென விண்ணைநண்
ணும்,—பொதியத் தடங்குடுமி யிடறிவரு தெண்டிரைப் பொரு
நைநீ ராடியருளே,பூசுரர் வழுத்துமுயர் கீசகவனத்திறைவி பொரு
நைநீ ராடியருளே. (௫)

வேறு.

அன்று தரிக்கும் பொதுவர்மனை யளைபா திருடி யணைகயிற்று,
லடியுன் டுரலோ டழுதுதவழ்ந் தடல்கூர் மருத மிரண்டொடித்
துக்,—கன்றால் விளவின் கனியுகுத்துக் காலாற் சகடந் தனைத்தகர்த்
துக், கடவா ரணப்பூண் மருப்பொசித்துக் ககமா வருவான் வாய்
கிழித்துக்,—கொன்று டலகை யுயிர்குடித்துக் குலமால் வரைப்
பொற் குடைபிடித்துக், கொடுங்கோற் கஞ்சன் றலைகவர்ந்து குந்தி
புதல்வர் முதல்வோரைப்,—பொன்று தருண்மா னுடன்பிறந்தாய்
பொருநைப் புதுநீ ராடுகவே, பொன்னூர் நெல்லை வடிவுடையாள்
பொருநைப் புதுநீ ராடுகவே. (௬)

தவர்களில் - முனிவரைப்போல். கமடம் - ஆமை. (௫) இருளையர் - தோழியர். அரிசனச் சுண்ணம் - மஞ்சட்பொடி. நின்றனை-நின்றாய். துவட்டா - ஓசுரன். அல்-இருள். தகுவன்-விருத்திராசுரன். (௬) பொதுவர்-இடையர். ஒசித்து-ஒடித்து. ககம் - பறவை. அலகை - பேய். பொன் - இலக்குமி.

கவன மிசையு மகங்காத்தாற் கதிர்முத் தலையார் நாற்றலையார், காணு வடியோ டைந்தலையிற் கருதி முயல கனைச்சேர்த்திப்,—பவன மிசையும் பாம்பெனும்பு படர்தோ ளூமத் தெருக்கொருவெண், பற வையிறகோ டணிந்தெவரும் பன்னாட் பித்த னெனப்பேசத்,—தவன மிசையும் புறங்காட்டுச் சாம்ப ராடி மதவேளைத், தகித்தோ னுன் சொற்படிமுழுதுந் தானே யாட வானோடு,—புவன மிசையுங் கொண் டாடப் பொருநைப் புதுநீ ராடுகவே, பொன்னார் நெல்லை வடிவுடை யாள் பொருநைப் புதுநீ ராடுகவே. (எ)

விரியு முபய பாரிசமு மேவி யரம்பை யிருந்தாட, வேறு நாணன் மாதர்மலர் வெண்சா மரைவீ சிடவின்முதற்,—சொரியு மணியும் பலமணியுந் துணைப்பொற் கயலா தியுங்கனியின், றொகையு நிறமா யிரந்தருமென் றுகிலு மகிலுந் தொனித்தருவி,—சரியு மலையத் தடஞ் சாரற் சந்து மிருக மதமுமரி, சனமும் விரைத்தேந் தண்மலருந் தரங்கக் கரங்கொண் டுனதுபணி,—புரியு மகளி ரெனப்பரவும் பொருநைப் புதுநீ ராடுகவே, பொன்னார் நெல்லை வடிவுடையாள் பொருநைப் புதுநீ ராடுகவே. (அ)

வேறு.

[illegible]ர்கட் போடவர்புனர்பொற் பாவையர் சுவணப் பதியாள்கோ, சுகமிப்பா மொழி பயில்கற் பார்சசி சுருதித் திறல்வேதா,—வுர கப் பாயினன் முளரிப் பூவைய ருவகைக் கடனூடே, யொருமித் தாடிட வியனிக் காகுல மொழியக் களிகூர்தேன்,—முரல்கட் டாம ரை மருமத் தார்நெறி முதிர்முத் தழன்மேன்மேன், முதன்மைச் சீர்பெற வெனமுற் போயின முறுவற் படையாலே,—புரமட் டார் மனை யவண்மிக் கர்டுக பொருநைப் புதுநீரே, புயலிற் றோய்வரை வனமுற் றாடுக பொருநைப் புதுநீரே. (௯)

(எ) கவனம் - கருத்தில். முத்தலையார் - விஷ்ணு. முயலகன் - ஓரசு ரன். பவனம் - காற்று. மிசையும் - உண்ணும். வெண்பறவை - கொக்கு. தவனம் - இச்சை. புறங்காடு - சுடுகாடு. (அ) அரம்பை - வாழை × தெய் வப்பெண். நாணன்மாதர் - நாணற்செடி அழகிய + நாணுதலையுடைய பெண் கள். விண் - மேகம். அகில் - அகிற்கட்டைச் சந்தனம். மிருகமதம். கஸ்தூரி. (௯) சுவணம் - பொன். கோ - இந்திரன். சசி - இந்திராணி. தேன்முரல் வண்டுகள் முழங்கும். மருமத்தார் - மார்பையுடைய பிராமணர்.

தொனிமுற் றியசட் சமயத் தவர்சொற் றுதிசா ரோர்பொருளே, சுகதுக்,கமிலத் துவிதத் துவிதத் துணிவே யோகியர்தா,—மினிதிற் றரிசித் திடவிற் புருவத் திடைவாழ் பேரொளியே, யிசையக் கவிசொற் றடிமைப் படமிக் கெனையாள் பார்வதியே,—கனிவிற் பெருகிக் கமழ்மெய்க் கருணைக் கடல்சூ ழாரமுதே,கனமுற் றருமைச் சசிதொட் டவிர்கட் கணமார் கோவெனநீள்,—புனிதக் கழையுற் பவர்பத் தினிபொற் புதுநீ ராடுகவே, பொதியக் கிரிபெற் றருணற் பொருநைப் புதுநீ ராடுகவே. (௧0)

நீராடற் பருவம்

முற்றிற்று.

பத்தாவது:

* ஊசற் பருவம்.

நிகரில்செம் பவளக் கொழுங்கா னிறுத்திமிக நீடமம் பரவிலாச, நேர்கில மேனத்தளரும் வண்ணங் கறுத்தமணி நீலவிட் டஞ்சமைத்துப்,—பகரிள நிலாத்தரள வடமிட் டசைந்திலகு பதுமராகப்பலகைமேற், பன்னுகலை வயிரமொடு செல்வவயி டூரியம் பாங்கரிற் பரவி யொளிரச்,—சிகரிமிசை தவழுமுகி லுறழ்புட்ப ராகஞ்சிறந்துள விதான நிழலிற், றேசுமலி முகமைந்து குலவுமோ மேதகச் செங்கேழ் மணிக்கொர்துணையாய்ப்,—புகரின்மணி மரகத மிருந்தாட லென்னநீ பொன்னூச லாடியருளே,புகழ்மூங்கில் வனநன்மை திகழ்காந்தி மதியம்மை யொன்னூச லாடி யருளே. (௧)

---

(௧0) அத்துவிதம்-இரண்டற்ற ஒன்று துவிதம் - இரண்டு. புருவத்திடை - இலாடத்தானம். கனம் - மேகவாகனம் ✕ மேன்மை. சசி - இந்திராணி ✕ சந்திரன். கட்கணம் - கண்ணின் கூட்டம் + கணுக்கூட்டம். கோ - இந்திரன். கழையுற்றவர் - மூங்கிலிற் றோன்றிய சிவபிரான்.

* ஊசற்பருவம் - ஊசலிலேறி யசைத்து விளையாடும் பருவம். (௧) நேர்கிலம் - சமானமாகமாட்டோம். விதானம் - மேற்கட்டி. புகர் - குற்றம். செங்கேழ் மணி - சிவந்த நிறமுடைய மணியாகிய சிவபெருமான்.

தேந்துணர்ச் செகழிகைத் தாழ்சடைக் குச்சுனி சிறந்துழுச் சுடரிலாடச், சீரியதொ யிற்றோள்க ளாடவொரு கவுணியச் சேய் பருகு திருவருட்பா,—லேந்துபொற் கலசங்க ளாடத் துவண்ட சிற் றிடையாட வடியாரைவீ, டேற்றுத லுணர்த்திடு மரிக்குரற் கிண்கிணி யிசைந்தகழ லிணைகளாடக்,—காந்துமணி குயிலிய நுதற் சுட்டி யாடவொண் கனிவாயின் முறுவலாடக், கருணையங் கடலா டும் வதனந்தி லாடரிக் கட்கயல்க ளிருமருங்கும்,—போந்துதொட் டாட்டுகுழை மின்னூச லாடவீ பொன்னூச லாடியருளே, புகழ் மூங்கில் வனநன்மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னூச லாடி யருளே. (உ)

வன்மைபடு கொங்கைபங் பங்கயச் செல்வியர் மணிக்கயிறு தொட்டசைப்ப, மாதிரந்தி யும்புலோ மசையுமய ராதிரு மருங்கில் வெண் கவரிவீச,—வின்மைபடு நுண்ணிடை யணங்கினர்கண் மங்க லமொ ரெட்டுநனி யேந்திநிற்ப, விகமொடு பரந்துமய வின்றொ ளிர் தபோதனர்க ளிதயார விந்தமலர,—மென்மைபடு கொன்றை யங் கண்ணியினர் தவயோகம் விரகவே லைபிலழுந்த, மேதக்க பல் லுயிரு முன்னைநா ளிற்செயும் வினைக்கீ டெனச்சுமக்கும்,—புன்மை படு முடலூச லிருவிதத் தாடவொரு பொன்னூச லாடியருளே, புகழ்மூங்கில் வனநன்மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னூச லாடியருளே. (௩)

அதுலமெய்ச் சிவதபன வேதசன் மாவெனு மருச்சகன் வியந் தாடவன், றளவறு மழைப்புனலி னெல்லுக்கு வேலியிடு மனவாத தானரான,—மூதுபரம் பொருளைப் பதஞ்சலி புலிப்பாத முனிவர ர்களாடவீணை, முதல்வரது பாடற் களித்தவான் பரிசிலென முரல் வளைக் குழைகளாட,—மதுமலர்க ளாடப் பிறங்கும் புரிப்பவள வார்

(உ) துணர்-பூங்கொத்து. செகழிகை-மாலை. தொயில்-சந்தனக்குழம்பாலெழுது மெழுத்து. அரி - பருக்கைக்கல். குயிலிய - பதித்த. அரிக்கண் - இரேகைகளை யுடைய கண். (௩) புலோமசை - இந்திராணி. உடலூசல் - உடலாகியவூசல். இருவிதம் - நல்வினை, தீவினை. (ச) அதுலம் - ஒப்பில்லாமை. தபனம் - மனத் துயர். வீணைமுதல்வர் - சிவபிரான் காதுகளிருந்து இசைபாடும் கந்தருவர். பரி சில் - தியாகம். புரி - முறுக்கிய. பரம் பொருளை ஆட்டுமயிலெனக் கூட்டுக.

சடை விரித்தாடமான், மழுவாட வெண்டலைக் குழுவாட மாணிக்க வரைபுரைய மிளிர்தாம்பிரப்,—பொதுவிலா டச்செங்கை கொட்டி னின் றூட்டுமயில் பொன்னூச லாடியருளே, புகழ்மூங்கில் வனநன் மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னூச லாடியருளே. (௪)

குருமணிச் சூட்டுரகர் வேட்டவர மீந்துங் குழற்கா னறும் பொருட்டுக், கோகனக வாவியிடை திருவாண மாப்புனல் குடைந் துளம் வருந்து மடவார்க்,—கருள்சுரந் தவர்துகி லளித்துமொரு கங்காள ராகிமுனி வரர்பன்னிமா, ராடைகள் கவர்ந்துமட லிந்தி ரத் துய்மனுறு மானையுரு நீத்துநாளுந்,—திருவிளக் கிடுவாணெ டிய பாத்தைமகிழ் சீர்பெறச் செய்து முதநறா, தேறுநல மாதிசை வச்சிறுவ ரெய்தத் தெரித்தும்வினை யாடுமியல்பிற்,—பொருவில்வட மலைவில்லி மருவுமர கதவல்லி பொன்னூச லாடியருளே, புகழ்மூங் கில் வனநன்மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னூச லாடிய ருளே. (௫)

வல்லான்மை தருமறை விரிஞ்சனுன் முகமலரில் வந்தசன காதியர்க்கு, மருண்மலி பவுத்தரை யருட்டிறமை கொடுவென்ற வாதவூ ரடிக்களுக்குங்,—கல்லாலி னடியிற் குருந்தநீ ழலிலுதவு கருணைபங் குரவர்தம்முற், கைக்கழை குழைத்துமலர் வாளிபெய் தின்பக் கடற்குட் குளிக்கவிட்டுச்,—சொல்லா லளப்பரிய வலிது ன்று சேயொன்று தூயநுத லம்பகத்தாற், றோன்றப் பெறக்கண் டெடுத்தா தரித்ததன் றோளில்வடி வேலாகிபோர்,—பொல்லாங்கு மணுகாது நின்றமின் கொடியினிறு பொன்னூச லாடியருளே, புகழ்மூங்கில் வனநன்மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னூச லாடியருளே. (௬)

---

(௫) குழல் - (வண்டின்) இசைப்பாட்டு. கான் - வாசனை. இந்திரத்துய்மன் - ஓரரசன். இயல்பின் - தன்மையுடைய. (௬) குரவர் - ஆசாரியராகிய சிவபிரான். கைக்கழை - (உமாதேவியார்) கையிலிருக்கும் கரும்புவில். குழைத்து - வளைத்து. சேய் - முருகக் கடவுளாகிய புத்திரன்.

காதுந் தடங்கட் கரும்பிடி யெனக்குலவு கடைசியர் வரக்கண் டதாற், களிமிஞ்ச முழவர்வெயின் முதிருமு ணவிழ்ப்பக் களைத்தோ டிடும்பகடெலா,—மோதுந் திரைத்தட முழக்கநொந் தெழும்வாளை முகில்கிழித் துப்பசுங்காய், மொய்த்தகமு கிற்பாய வதன்மடற் றுயின்மந்தி மூரியைந் தருவினெய்த,—மீதுந்து சோலையின் மடந் தைபர்க ளாடுமெலி மேடையிற் பலவீதியில், வியன்மலய வரைதமி ழொ டுதவுதென் றற்குழவி மேன்மேலும் வந்துவந்தெப்,—போதுந் தவழ்ந்துவள மலியுநெல் லைக்கரசி பொன்னூச லாடியருளே, புகழ்மூங்கில் வனநன்மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னூச லாடியருளே. (எ)

பரிசுத்த மேனியுட லைபத் தெப்திமெய்ப் பத்திசெய் குருநெறியிற்,பஞ்சசுத் தியுமருவி யுட்புறமு மொருவழிப் படமுபன் றுப சரித்து,—விரிசொற்றண் மலர்கொண் டருச்சித் திறைஞ்சுநரு மிக் கமூ லாதாரமோர், வெங்கன லெழும்பிட விரேசகம் பூரகம் விளங்கு கும்பகமுடித்துத்,—தரிசிக்கு மவரும்வினை யொப்புமல பரிபாக தத்துவ மியைபந்துளாருஞ், சாலோக மாதிய பதங்கண்முறை யிற் பெறத் தனிபருட் பெருகுமாடல்,—புரிசச்சி தானந்த சகளநிட் களவல்லி பொன்னூச லாடியருளே, புகழ்மூங்கில் வனநன்மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னூச லாடியருளே. (அ)

பங்கய மலர்த்துணை யெனக்குலவு தாள்களும் பரிதியிற் கதிர் விரிக்கும், பட்டாடை மேகலை யுடுத்தெழிற் பட்டிகை பதிந்தநுண் ணிடையு மொலிகூர்,—சுந்கணியு மபயவர தச்செங்கை யுஞ்சரா சாமுதவு சிற்றுதரமுந், தண்ணருள் சுரக்குமிரு கொங்கைகளு மம் பொற் றடந்தோண் முகந்தகுழையு,—மங்கல மிடற்றணியு மிளமுறுவல் பூத்தகனி வாயும்வெண் மணிநாசியும், வாள்விழிப் பொலிவு

(எ) கடைசியர் - மள்ளப் பெண்கள். பகடு - எருமைக்கடா. (அ) பஞ்சசுத்தி - பூதசுத்தி, தான சுத்தி, இலிங்க சுத்தி, திரவிய சுத்தி, மந்திர சுத்தி. உட்புறமும் - உள்ளும் புறமும். மூலாதாரம்.- குய்யஸ்தானம். இரேசகம் - பிராணவாயுவை வெளிவிடுதல். பூரகம் - பிராணவாயுவை உள்ளே யிழுத்தல். கும்பகம் - பிராணவாயுவைச் சமப்படுத்தி யடக்கல். இருவினையொப்பு - நல்வினையுந் தீவினையுஞ் சமமாகக் காண்டல். மலபரிபாகம் - பந்த நீங்கிப் பக்குவமடைதல். தத்துவம் - உண்மை நிலை. சகளம் - உருவத்தோடு கூடியது. நிட்களம் - உருவமில்லாதது. (சு) பட்டிகை - சேலை. சங்கு - வளையல்.

மதி நுதலுமுக மண்டலமும் வரியளி முரன்றகூந்தற்,—பொங்கமு மிலங்கவெம திதயத்தி லாடுவாய் பொன்னூச லாடியருளே, புகழ்மூங்கில் வனநன்மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னூச லாடியருளே. (௯)

மடைபாய்ந்த கடலென்ன வருளோங்கு நலமன்ன மண்ணுதி யாமெண்வடிவாய், மறைநான்கு நுவலுண்மை கொடுவேண்டு மவர் தம்முன் மைம்மாயை தீர்கைபுரிவான்,—விடையூர்ந்து வருமண் ணல் புலிபாம்பு தொழவெண்ணில் விண்ணுடர் காணவொருதாண், மிகவூன்றி யிருள்வன்ன முறுதீங்க ளுடல்பம்மு மெய்ஞ்ஞான நாடக மதா,—லுடைவாய்ந்த துடிபண்ணன் முதலாய்ந்த தவர்பன்னி யுண்ணுடு மோரைவகையா, முயர்வார்ந்த தொழின்முன்னி முயல் பாங்கி னதுதன்மை யுன்னுசை போன்மலியவே,—புடைசூழ்ந்து பலவண்மை நவில்பாங்கி யினர்நண்ணு பொன்னூச லாடியருளே, புகழ்மூங்கில் வனநன்மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னூச லாடியருளே. (௧௦)

ஊசற் பருவம்

முற்றிற்று.

வாழி.

வேதங்கண் முதலாய பலகலைகள் வாழியருள் வெள்ளத் தமி ழ்ந்த பெரியோர், மிகவாழி யறுவகைத் தொழின்முயன் றழலோ ம்பும் விப்பிரர்கள் வாழியென்று,—நீதங்க டந்தமுறை செய்யாத செங்கோன்மை நிருபர்தம் பெருமைவாழி, நிறைபுகழ்ப் பாண்டி வள நாடுமதன் முகமனைய நெல்லைமா நகரும்வாழி,—மாதங்க வீரு ரிப் போர்வைகொடு திகழ்வேணு வனநாதர் வாழியவர்பான், மருவு மர கதமயிற் பெடையெனத் திகழ்காந்தி மதியம்மை வாழியவள் பொற்,—பாதங்க ளுக்கணியு மெனதுபிள் ளைக்கவிப் பருவங்கள் பத்தும்வாழி, பல்லுயிர்த் திரள்வாழி பைந்தமிழ்ச் சுவைபருகு பாவாணர் குலம்வாழியே.

ஆகச் செய்யுள் ௧௦௪.

காந்திமதியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் முற்றிற்று.

பொங்கு - பொலிவு. (௧௦) எண்வடிவு - நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா ஆகிய வுருவம். தீங்கள் - முயலகன்.